

Pečeť Boží

¹ ...probuzení, taková staromódní, jako jsme mívali před mnoha lety a jsme za to tak vděční. A já si vážím pěveckých vystoupení, všeho toho zpěvu. „Šel jsem poslední míli cesty, odpočinu si k závěru dne.“ U tohoto místa, jak zde sedím, když se to zpívalo, dívám se ven a vidím slunce, jak zapadá; všichni ptáci tichounce zpívají, je skoro po všem a odešli si odpočinout, aby zítra vstali do nového dne.

² A tak je to s životem; pracovní dny brzo pominou a lehne si na naši pohovku. Rád si s Ním v tomto dni promluvím, prostě si s Ním promluvím. Ovinu se rouchem a vstoupím do komnaty.

³ Vědět to, je totéž, co již dávno řekl svatý Pavel: „Znám Jež v síle jeho zmrtvýchvstání.“ Víím, že když povolá z mrtvých, že budu volán s nimi. „Znát Jež v síle jeho vzkříšení.“ Neznat Jež podle slova anebo skutku, ale znát Jež v síle jeho vzkříšení. To je jedna z našich velkých nadějí dnes večer a jediná naděje, kterou máme je v tom... tomto velkolepém vzkříšení našeho Pána Ježíše; a v našem přípravném vzkříšení, které nyní máme, ze smrti do života tím, že máme věčný život v Ježíši Kristu.

⁴ Čekání a slavné očekávání celé přírody až do tohoto dne, kdy přijde podruhé z nebe Ten, jehož Bůh pošle v pravý čas. A pak tato smrtelná těla, ve kterých nyní sténáme, přijmou nesmrtelnost. A budeme proměnění a zformováni jako Jeho vlastní oslavené tělo, neboť Jež budeme vidět takového, jaký je.

*Pak hřích a hoře, hřích a smrt tohoto
ponurého světa pominou
v slavném panování s Ježíšem
v tisíciletém míru.*

⁵ Ptáci na to čekají. Stromy na to čekají. Celá příroda se sklání a pláče a čeká na tu dobu, a sténá, až bude oblečena.

⁶ Mé malé děvčátko mi před chvílí položilo otázku. Řekla: „Tatínku, jak vypadala tato země, když s ní Bůh právě skončil?“

⁷ Řekl jsem: „Byla překrásná, miláčku. Byla překrásná.“ A řekl jsem: „Někdy to tak zase bude, až prokletí bude odstraněno.“ A pak

budeme... Bude to tak, jako na začátku, velký Boží ráj.

⁸ A teď, přímo do práce. Myslel jsem právě na první večer... Je to již třetí večer našeho malého probuzení. A neměli jsme žádnou uzdravovací kampaň. Je to pouze na uvolnění, na vyjádření našich pocitů, a abychom učili evangelium staromódním způsobem. Totéž evangelium, které jsem zde učil před mnoha a mnoha lety, jsem ani trochu nezměnil. Je to tak, totéž evangelium, žádná renovace ani leštění; prostě totéž evangelium.

⁹ V nedenominačních bohoslužbách, na základě toho, že se konají v posluchárnách a scházejí se lidé mnoha různých vyznání, člověk se zdržuje učení a přidržuje se pouze Božského uzdravování a samozřejmě přijímání Pána Ježíše. Ale když je člověk doma, jako zde v tomto domovském sboru, má pocit, že si prostě sundává límec a káže jednoduše to, co považuje za správné, a to je všechno.

¹⁰ A příliš často tady máme lidi, kteří nesouhlasí. Nemůžeme očekávat, aby všichni s námi souhlasili, s našimi církevními učenými a věcmi, které my máme. Ale abychom... ale možná by to bylo stejné, kdyby kázal váš pastor, ale to by ještě nebylo na překážku tomu, aby byl mým bratrem. Tedy, neberte to na lehkou váhu. A každý pohlíží na věci z jiného pohledu.

¹¹ A tento týden, protože jsem musel odřeknout jeden týden v Kanadě kvůli sněhové bouři, to mi však poskytlo příležitost, abych mohl sem přijít do modlitebny na několik večerů probuzení, což jsem slíbil, když jsem odjel. A přiznávám se, že nebyla... žádná uzdravovací bohoslužba; bylo pouze kázání evangelia. Pouze... A po tomto shledání jsem si myslel, že bychom snad mohli věnovat několik večerů Sedmi církevním věkům. Protože opravdu věřím, že žijeme v posledním církevním věku, posledním dni, těsně před příchodem Pána Ježíše.

¹² Vždy se snažím jednat vyváženě, ač v této malé modlitebně anebo všude, kde jsem promlouval, protože dobrý nebeský Pán mi dal trošičku poslání také v tom nadpřirozeném, jak tomu jistě rozumíte. A lidé se chopí mých slov, a proto musím být velice opatrný ve svých výpovědích. Protože, když Duch svatý někoho obdaroval touto mocí vidění a rozpoznání, což je nepochybné, a lidé poslouchají, jak mluvíš, pak oni pocítují, že má určité ponětí o tom, o čem mluvíš, jinak by Bůh nikdy nepožehnal bludu a takto jej nešířil. Vidíte? Tedy je třeba být velice opatrný a pořád všechno rozvažovat ve světle Slova. A když se v tom budu mýlit, pak se modlím, aby mi to Bůh odpouštěl, protože jsem to nedělal úmyslně. A já...

¹³ A každou chvíli, když učím a zvlášť o těch hlubokých námětech, kterými se nyní zabýváme, jako včera večer o Znamení šelmy a o takových námětech jako dnes večer o Pečeti Boží, o znamení Božím, a tak dále v tom smyslu, cítím, že by snad leckteří lidé nesouhlasili s tím, co o tom učím. Ale pokouším se to dělat jako... nevztahující to k žádné církvi, k žádnému vyznání ani k žádným osobám, vůbec ne. Bůh to ví. Přesně v tomto světle, ve kterém to vidím sám, tak o tom mluvím.

¹⁴ A neexistuje žádná církev, která vyslovuje jméno Pána Ježíše, kterou bych nemiloval. Neexistuje žádná osoba, která by mohla *vyslovovat* Jeho jméno anebo mít alespoň úctu k Němu, a pro kterou bych nebyl hotov cokoli udělat, i kdyby měl za to položit svůj život. To je pravda. Je jedno jakou značku náboženství člověk nosí, zdali je metodistická, baptistická, katolická, může být jakákoliv, to by mi ani trochu nevadilo. Pokud má ten člověk úctu k mému Pánu.

¹⁵ Ale nyní, zde je plán. Tak tedy, každá církev vyučuje podle teologie, která je v jejich církvi a zároveň věří, že se to zakládá na tom plánu. Vždyť často, když pohlížím na tyto věci, uvědomuji si, že to není pouze způsob, jak čtu tento plán, tedy mám právo šířit ve své vlastní církvi to, co považuji za správné.

¹⁶ Před nějakým časem jeden stavitel... Byl jsem v Milltownském baptistickém kostele, kde jsme měli probuzení. A bratr Wright a vy všichni, domnívám se, že si vzpomínáte na Marionu Lee. (Bratr George Wright říká: „Amen.“ - vyd.) A on byl velmi rozmrzelý kvůli něčemu, co jsem učil o vodním křtu. On šel tedy kvůli tomu domů a byl rozmrzelý. A byl stavitel.

¹⁷ Té noci se mu zdál sen. Pán mu ukázal, že staví dům a že na něm měl postavit arkýř. A místo tohoto arkýře postavil balkón. A řekl si: „Tak to bude v pořádku.“ Když pak přišel majitel toho domu, řekl: „Zbourejte to do základů; začněte znova.“

¹⁸ Oni jej tedy učili něco odlišného od toho, co učí Bible. A tak řekl: „Mohl bych stejně zbořit základy a postavit to znovu.“ Toho večera jsem s ním šel domů. Zůstal jsem u něho celou noc. Pak jsme...

¹⁹ To je pravda. Musí to být ale koncipováno. A zatímco učím tyto věci, nejsem učitelem. Ale to, co o tom vím, rád vykládám jiným a miluji obecenství při Slově, zatímco je Duch svatý činí skutečným našim srdcím. A tak prožíváme při tom nádherné chvíle.

²⁰ A tím dopřejeme našemu milému pastoru, bratru Nevillemu

trochu odpočinku. Jestliže jsou tady v našich bránách nějakí příchozí; tento muž zde, je náš pastor, bratr Neville, muž Boží, opravdový služebník Pána Ježíše Krista. Neříkám to proto, že zde sedí, řeknu to i za jeho zády nebo kdekoli, vždy byl takový od doby, co ho znám. On byl přísným metodistou a já jsem byl přísným baptistou, ale byli jsme vzájemně bratry, a pak se z nás obou stáli „svatí povaleči“. Vid' bratře? Amen. (Bratr Neville říká: „Amen. Haleluja!“ - vyd.) Stojíme na společné půdě.

²¹ Tak prožíváme nádherné chvíle tím, že: „Prostě máme vzájemné společenství, zatímco krev Ježíše Krista, Syna Božího, nás očišťuje od všech nepravostí.“ Máme tedy skvělý čas a vážíme si všech cizích lidí, kteří dnes večer překročili náš zdejší práh.

²² Tuším, že se divíte, proč se nedělala reklama pro naše malé probuzení. Vždyť to byla jenom malá oslava naší zdejší modlitebny, a proto snad budeme, možná... Nevím, jak nás Duch svatý povede, ale jednoho večera, snad dříve než tu skončíme, budeme možná mít službu s uzdravováním, pokud to bude vůle Páně. A tak doufám, že On nám to dopřeje.

²³ Musím se nyní vrátit do Kanady a pokračovat v evangelizacích. A jak všichni ví, máme dost nabitý program, je přeplněn až do dne našeho odjezdu do zámoří. A všechny přípravy jsou již skončeny, začne to v Durbanu, Jižní... v Johannesburgu, v Jižní Africe, v září, kolem třetího. A pak odtud pojedeme do Durbanu; do Indie; do Palestiny; Lucemburska; Frankfurtu; Zajordání; a všude tam. A vrátíme se domů, když nás Bůh povede zpět, když nám řekne, abychom se vrátili. A již se připravuje další cestovní plán na Nový Zéland a do Austrálie. A přes tyto země tam dole; a tam na východ do Japonska a těch zemí.

²⁴ Pociťuji, že v těch mnoha církvích kolem nás, lidé přetahují jeden druhého, a, ach, tisíce lidí přece ještě ani neslyšelo něco o Ježíši, a proto cítím, že... Můj osobní pocit je, že je to má povinnost, přinášet jim Poselství, jak jen mohu. A nyní...

²⁵ Dovolte mi znovu říct, vzhledem k tomu, že jsou tu přítomni metodisté, baptisté, katolíci, presbyteriáni, letniční, svátostní poutníci, nazaréni, sedí kolem dokola a z toho jsme... Věřím, že to tak nějak bude v nebi, že mnozí z nás tam budou sedět.

²⁶ A nyní o těchto poselstvích jako Znamení šelmy; a dnes, když je takový zmatek... Rozuměli jste tomu včera večer? Jestliže ano, řekněte: „Amen.“ (Shromáždění říká: „Amen.“ - vyd.) Nyní, dnes večer, budeme

mluvit o znamení Božím nebo o Pečeti Boží. Poznáváme...

²⁷ Vždyť se nepokouším kázat ze dvou Biblí; jedna je dost. Ale mám jednu z nich kvůli malým poznámkám na okraji, a tak dále. A pro případ, že by někdo položil otázku... A zítra večer, bude-li vůle Páně, po kázání...

²⁸ První večer: O sedmi církevních věcích a vzhledem k tomu kde jsme, na jaké pozici, v jakém dni žijeme.

²⁹ Minulý večer o největším zlu na světě, Znamení šelmy.

³⁰ A dnes večer o největším požehnání na světě, Pečeti Boží.

³¹ Zítra večer vám dám příležitost si na mě vystřelit. Zítra večer budou otázky a věci, kterým nerozumíte, které se dotýkají toho, co se kázalo. Byli jste dostatečně pány a dámami anebo natolik křesťany, řekl bych, abyste udrželi klid při bohoslužbách. Chci, abyste zítra večer, když přijdete do sboru, napsali... a přijďte co možná nejdříve, protože musím přijít brzo, abych to mohl přecíst a zpětně odpovídat na vaši otázku, která se dotýká Písma.

Potom v neděli ráno je pravidelná nedělní škola.

³² V neděli večer, v neděli večer možná bude bohoslužba se křtem. Je třeba pokřtít několik lidí. A pak v neděli možná budeme mít buď poselství evangelia anebo bohoslužbu s uzdravováním. Uvidíme, k čemu nás Pán povede v neděli večer, jaké bude poselství.

³³ Nuže, a shledáváme, dříve než k tomu přistoupíme: „Není člověka v nebi, není člověka na zemi, ani pod zemí, který by byl hoden vzít tu Knihu ani ji otevřít, nebo uvolnit její pečeti.“ Nikdo! Jan to viděl ve Zjevení. A teď učíme tato Zjevení. „A Jan plakal. Ale byl Beránek, který byl zabitý od založení světa; On toho byl hoden, aby přišel a vzal tu Knihu z pravé ruky Toho, který tam sedí na trůně, a aby ji otevřel a uvolnil její pečeti.“ A ten Beránek byl samozřejmě Ježíš Kristus, Syn Boží. A jestliže On je jediný, kdo je hoden...

³⁴ Jednou tady s námi žil v podobě Člověka. Bůh žil ve svém Synu, Kristu Ježíši, jako Bůh — Člověk.

³⁵ A vrátil se do Slávy a zanechal toto Slovo: „Ještě maličko a svět Mne více neuvidí. A přece Mne budete vidět, neboť budu s vámi, dokonce i ve vás, až do skonání světa.“ Osoba Ducha svatého, Boha, přicházejícího v podobě, jak On... Ježíš řekl: „Přišel jsem od Boha; vracím se k Bohu.“ Přišel z věčnosti, sešel do času; odešel znovu

z času, vrátil se do věčnosti.

³⁶ A svět Jej nepoznal. „Na světě byl a svět povstal skrze Něj, ale svět Jej nepoznal. Ale těm, kteří Jej přijali, dal moc stát se Božími syny.“

³⁷ A nyní je Ježíš Kristus s námi: „Ještě maličko a svět Mě více neužrjí, ale vy užríte Mě.“ Bude zde nějaký svět, který Jej nebude vidět a bude zde „někdo,“ kdo to uvidí. „Neboť Já...“

„Já“ je osobní zájmeno. „Já budu s vámi, dokonce ve vás, až do skonání světa.“ A vy věřící Jej budete vidět až do úplného konce světa.

³⁸ K Židům 13:8 říká: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.“ Dívejte se na Něho v jeho moci, na téhož Pána Ježíše, na tutéž lásku, na tytéž zázraky, tatáž znamení, která Jej provázela a jak to pokračuje. Nyní je v mystickém těle, v těle těch, kteří již vstali z mrtvých z hříchů do života. Žije v nich.

³⁹ Bůh v Jeho velké Slávě, Bůh, který se snižuje, sestupující ze sloupu ohně a žádný člověk na Něj nemohl sáhnout. Sestupoval dolů do podoby lidského těla, ve které se Jej mohli dotýkat, ale narodil se z panny. Pak vydal svůj život, aby byl ukřižován, aby očistil hříšného člověka a mohl žít právě mezi lidmi. Jakou lásku má Bůh k člověku, že sám Sebe odhalil a připravil čistou cestu, aby mohl žít a být milován muži a ženami. Je to tak krásné. Ano. Je to náš Otec.

⁴⁰ Teď si s Ním promluvíme, s Autorem té Knihy, než nalistujeme její strany.

⁴¹ Náš dobrotivý, nebeský Otče, přicházíme dnes večer k Tobě tímto způsobem, který nám byl zaslíben: „Budete-li o něco prosit v Mém jménu, já to udělám.“ Nemáme tedy žádnou spravedlnost, nemáme Mu co nabídnout, jen, že jsme přišli ve jménu Pána Ježíše, a že jsi slíbil vyslyšet nás skrze Jeho jméno.

⁴² Tak Tě prosíme, protože víme, že máme dnes večer k rozvažování jedno z největších témat dnešního dne, totiž Pečeť Boží. Otče, prosíme, Pane, protože vím, že kdybych svedl na scestí tuto malou skupinu lidí, která se zde sešla, že se budu z toho zodpovídat v soudný den. A včera večer se jednalo o Znamení šelmy. Ó, Otče, prosíme, abys vedl a směřoval tato Slova. Ať se nevrátí prázdná, ale ať dosáhnou toho účelu, pro který byla v Knize napsána.

⁴³ A nyní, přijď, ó Ty svatý, vezmi Slovo Boží přímo z Bible, prones je skrze smrtelná ústa, smrtelným uším a obřez zároveň toho, kdo

mluví, i ty, kteří poslouchají, abychom něčeho tímto shromážděním dnes večer dosáhli; poněvadž víme, že jsou zde možná někteří, kteří, bude-li tento svět stát ještě rok, nebudou již mezi živými.

44 A teď jsme v domě nápravy, v domě Božím, kam se máme dostavit za účelem nápravy. A nechť mě Duch svatý opravuje, ať zavře má ústa, jak to udělal tlamám lvů u Daniela. A Ty znáš mé srdce, kdybych řekl jedno slovo, které nesouhlasí nebo něco sám ze sebe, ať Duch svatý dnes večer pomaže každé Slovo. Chci stát jako prázdná nádoba a nechť On mluví Slovo Boží dnes večer, neboť naše hladovějící srdce touží po tom, aby něco od Něj slyšelo. A ať Ten, který Bibli napsal, přijde sem a vyloží ji svým pokorným služebníkům. O to prosíme v Ježíšově jménu. Amen.

45 To dnes večer stačí jako malý úvod, abychom začali s Pečetí Boží.

46 Nezapomeňte, že chceme zítra večer odpovědět na vaše otázky. A napište je zřetelně a položte je na pódium nebo kazatelnu, tak rychle jak jen můžete. Tak tedy, včera večer jsme měli takové velké téma...

47 První večer, především, byla církev a církevní věk, viděli jsme, jak Ježíš stojí uprostřed mezi sedmi zlatými svícny, podobný kameni jaspisu a smaragdu, jakožto začátek a konec, Ruben a Benjamín. Sedm svícňů, neboli sedm lamp stálo a nad tím byla duha jako smlouva a jaké pak bylo Jeho vzezření. A Jeho hlas byl hlasem vod mnohých, promlouval Kristus i církev; zlatý pás přikryl hrudní části církve, bylo to evangelium, držící spravedlnost Kristovu nad církví. Na mosazném základě stál Boží soud; Bůh vylil svůj Boží soud na Krista a On nevinný trpěl za viníky.

48 Potom jsme viděli, jak to začalo s Efezskou církví; potom to pokračovalo druhým církevním věkem, třetím církevním věkem, čtvrtým církevním věkem, pak nastalo tisíc pět set let temných věků; následoval Lutherův věk; a Filadelfský věk; a posléze Laodicejský věk, poslední věk.

49 Ježto jsme ve Starém zákoně viděli, jak oni byli na počátku dokonale znázornění v Šalomounovi až do Achaba, temných věků. A zjistili jsme o Jezabel, Achabovi, který byl takovým pochybným kazatelem, jednou tak, podruhé naopak. Stejně jako je dnes mnoho vlašných členů církve, mnoho polovičatých lidí; dnes jsou v církvi, zítra s nimi můžete počítat kdekoli; jdou na kompromis, ustupují, jdou se světem, a přece se nazývají křesťany. A Achab, v tomto stavu, se

nachytil na malou, překrásnou ženu, i když byla zlá jako saň. A oženil se s ní a zavlekl do Izraele modlářství, a tím přivedl Izrael do jeho nejtemnější doby, temného věku. Shledáváme, že oni od toho odešli s opovážlivým odporem, a tak to šlo dál, až se nakonec stali vlažní, a Bůh je vyplivl ze Svých úst a přijal pohany.

⁵⁰ A pak se dozvídáme, jak začali s tou první Efezskou církví v tom církevním věku; následující církevní věk začal chladnout a stal se vlažným; a tak to pokračovalo až do temného věku. A stejně jako tehdy se Achab oženil s modlářkou Jezabel a zavlekl do Izraele modlářství; Protestantismus se oženil s romanismem, katolicismem, a zavlekl do církve modlářství. Tak to pokračovalo skrze Martina Luthera; k Johnu Wesleyovi; až k letničním; a dál, bylo to dokonce vyplivnuto z úst Božích. Pak to Bůh znovu vrátí Židům, je to prostě dokonalé.

⁵¹ Nuže, já vím, že jsem... Tedy říkáte, že jsem typolog. To je pravda. Protože vím, dobře vím jednu věc, že když totiž jdu naproti svému stínu a vidím, jak můj stín vypadá, tak budu tušit, jak vypadám sám; kdybych byl čtyřnohé zvíře anebo opeřený pták nebo cokoliv, tvoří se stín.

⁵² A Starý zákon byl stínem Nového. Měli jsme to včera večer ve Zjevení 12, jak stála ta žena mající Zákon pod svýma nohama a s měsícem a sluncem u své hlavy, a to byl předobraz. A 11. kapitola k Židům nám vypráví, jak všechny tyto věci byly typy a stíny. Myslím, že se ve 12. kapitole k Židům říká: „Proto i my, obklopeni takovým oblakem svědků, odložme každou zátěž i hřích, jenž nám tak snadno bývá překážkou, a s vytrvalostí běžme závod, který leží před námi.“ Nuže, viděli jsme ty věci. Potom, minulý večer...

⁵³ A tak včera večer, zahájili jsme to vlastně předevčírem večer a chtěli jsme se dozvědět, jak vznikla první církev. Byla uvedena a začala ve dni Letnic, když Duch svatý byl vylit na věřící. A viděli jsme reakci těch věřících, a jak to na ně působilo a co dělali a jaká znamení a zázraky je následovaly.

⁵⁴ Pak vidíme, jak ke konci tohoto církevního věku, asi po třech stech letech, vzniklo mezi nimi kacířství nazývané „učení Nikolaitů“. Pak jsme se dozvěděli, že na začátku tohoto učení byly „skutky“.

V příštím církevním věku se to stalo „učením“.

A pak se to v temném věku stalo „pronásledováním“.

⁵⁵ Pak se to dostalo na druhou stranu, sem, a zjistili jsme, že se

z toho vyklubaly protestantské církve, které v té době vyšly.

⁵⁶ Pak jsme ještě hledali a zjistili jsme, jak celá ta vlažnost je zde na konci věku na té straně, a jak všechno chladne. Stejně jak to působilo za Židů, tak to působí i za pohanů; chladne, zatímco to směřuje sem a ten stín houstne.

⁵⁷ Stejně tak tomu bylo za dnů Wesleye a Luthera, a to jsme probrali včera večer. Měli takové skvělé probuzení, ale v následujícím kole to začalo chladnout. A to další kolo bylo studenější. A v současnosti z toho prostě zbyla hromada věrovyznání a forem. A to je vše, co z toho zbylo. Vidíte? A tak tomu bylo odjakživa. Tedy, to jsme učili.

⁵⁸ Tak tedy, poslouvejte pozorně, abyste si to určitě zapamatovali. Neodsuzuji katolíky a neodsuzuji protestanty, protože z obou a ze všech jiných přichází podle vyvolení semeno Boží. Ti, kteří jsou vyvoleni k životu, to budou vidět a budou chodit v Něm. Ti, kteří nemohou vidět, chodí ve tmě. To záleží na Bohu. Je to Boží záležitost. Přisahal a slíbil Abrahamovi, že jej i jeho semeno spasí. Jestliže jste tedy obdrželi semeno Abrahamovo, obdrželi jste věčný život, to je postačující, a jste dědici podle zaslíbení. A stalo se to všechno milostí a vyvoláním Božím.

⁵⁹ Nuže, všimněte si tohoto. A někdy jsem prostě... možná kdybych více učil nebo kázal. Již je to tak dávno. To je první vyučující shromáždění, které jsem měl po osmi letech. A je to možná v několika místech trochu kostrbaté. Kdykoli jste... ptejte se mě na cokoli podle vašeho přání; položte mi otázku na pódium nebo na kazatelnu a já se jí budu rád zabývat.

⁶⁰ Nuže, hleďte. Ale všechno co o tom vím, jsem se nenaučil od nějakého člověka či v semináři. Modlil jsem se, až mi to bylo zjeveno, a pak se to muselo ztotožnit s Božím slovem.

⁶¹ Ve Starém zákoně byly tři způsoby jak rozpoznat poselství. První způsob byl dozvědět se, zdali to bylo napsáno v Zákoně; druhý způsob byl prorok; nebo další způsob byl Urim a Thumim. Nu, každý učitel ví, co bylo Urim a Thumim. Bylo světlem, které zářilo nad Aronovým náprsníkem, který visel v chrámě. Tedy, prorokoval-li nějaký prorok, pokud světlo nad Urim a Thumim nezazářilo, bylo to falešné. Byla to Božská odpověď od Boha: „To je falešné.“ A když se někomu zdál sen, pokud to nad Urim a Thumim nezazářilo, byl to blud.

⁶² Nuže, to Urim a Thumim je již v tomto smyslu odstraněno, ale

nynějším Urim a Thumim Božím, je Bible. Když prorok nebo snílek nebo učitel nebo kdokoli nezakládá své teorie přesně na „TAK PRAVÍ PÁN“, pak tomu nevěřím, rozumíte. To musí vycházet odtud, od Genesis až po Zjevení, a nestačí jedno místo. Musí to procházet celou Biblí a přesně ji provázat. Ano. Musí to zapadat do toho zbytku a všechno propojovat. Jestliže to neděláte, můžete vzít jednu věc a říct, že to je očištec a pak budete z Bible kázat katolicismus. Ale to musí být v dokonalém souladu od Genesis až po Zjevení, musí to dát jasný obraz. To je pravda.

63 A Duch svatý je jediný, který vám vyvolá tento obraz, jestliže Jej jen necháte. Přivede vás do jasného světla. Bible to říká. Ježíš řekl, že On to udělá.

64 Nuže, všimněte si, jak... Teď zase najdeme, co oni tam tehdy dělali. Potom, po nějakém čase dostali učení. Nastalo pronásledování. Oni odešli.

65 A pak se dozvíme, že přece v těchto dnech, jak předpovídala Bible, že nastane doba, kdy lidé obdrží znamení, totiž znamení šelmy.

66 Pokaždé, když v této zemi propukne něco malého, každý říká: „To je ono, znamení šelmy.“ Když ten starý... Byl jsem zrovna ordinován v Baptistické církvi, když jsem slyšel o N.R.A. No a každý říkal: „To je znamení šelmy.“ A tak si každý začíná myslet: „To je opravdu znamení šelmy.“

67 A nyní říkají: „Teď přichází Rusko, komunismus, a to je znamení šelmy.“ Ale to je lež. To není znamení šelmy. Bible nám říká, co je znamením šelmy. Znamením šelmy není žádná velká protináboženská protizemě, která povstane. Komunismus není Rusko; komunismus je duch. Je to všechno... Nemusíme si dělat starosti o Rusko.

68 Je to naše vlastní zkáza, co nás nyní zabíjí. Komunismus bují mezi našimi církvemi a všude, vy to víte, v našich školách, v našich domovech a všude v naší zemi. Celá věc je naprosto červivá. Červenka, která zobe do jablka, mu neuškodí, je to červ v jádře, který kazí to jablko. Tak je to, je to pouze ta zkáza mezi námi. Vystupujeme, nazýváme se křesťany, a přesto se chováme jako ostatní svět, oblékáme se jako ostatní svět, jsme účastníky světa a nazýváme se... Svět má takových plné zuby. A nejenom svět, mnoho křesťanů toho má také dost. Ano.

69 Často říkám: „Pomáhej Bože tomu dni, kdy lidé budou tím, čím mají být.“ Kdybych byl proti Bohu, pak bych říkal, že jsem proti Němu.

Odporoval bych Mu ve všem možném. Ale jsem pro Něho a miluji Jej a věřím Mu. A můj život je v Jeho rukách, aby s ním nakládal, jak se Mu zlíbí, protože věřím, že křesťanství je pravda. Jistě. Věřím, že je pravda.

⁷⁰ Cestoval jsem po celém světě a rozhlížel jsem se po různých „ismech“, a tak dále, všichni jejich zakladatelé jsou mrtví a leží v hrobě a tato hnutí mají jejich teologii. A právě tak daleko s nimi došla křesťanská církev.

⁷¹ „Ale ti, kteří znají svého Boha, dělají hrdinské činy.“ A moc zmrtvýchvstalého Ježíše Krista žije v člověku. To je pravda. On není mrtvý; opět vstal. „Budu s vámi, dokonce i ve vás a skutky, které Já činím, i vy činit budete.“ Ano.

⁷² Pak se svět dívá a říká: „Fanatismus.“ Vidíte, kam jsme se včera večer s pomocí Boží dostali.

⁷³ Tak jsme se dozvěděli, že první věc, která kdy povstala, aby dala nějaký tvar té šelmy, vůbec, nebo... Šelma znamená „moc“. Probrali jsme včera večer všechny symboly a podobně, abychom dokázali, že šelma je moc. A nevyšla z Ruska. Vyšla z Říma. To je pravda. Vyšla z Říma.

⁷⁴ A nebyla to skupina lidí. Nebyla to politická organizace. Byla to náboženská instituce. Byla to církev, která „sedí na sedmi pahorcích“, s jedním mužem, který měl výkonnou moc nad celým světem. Přesně tak. A dozvěděli jsme se, že je to žena a ukázali jsme si ji naprosto zřetelně. Nebrali jsme mé vlastní výklady; četli jsme prostě Bibli. Není žádné jiné místo na světě, žádné jiné město, které vládne nad celým světem, spár Říma proniká do každé země jako těchto deset prstů na nohách v Danielově vidění a dozvěděli jsme se, že to byl Vatikán.

⁷⁵ Alespoň tucet věrných katolíků zde sedělo včera večer. Seděli tiše a poslouchali. Jsou upřímní. Lační.

⁷⁶ Nuže, nelze se hádat s knězem. *Nikdo z nich* se nebude hádat, protože podle kněze to je tak: „Říká-li církev něco odlišného od Bible, pak má církev pravdu.“ Podle mne má pravdu Bible a nikoliv církev. Vidíte? Nelze se s nimi hádat. Oni, vy jdete... Neexistuje žádný způsob diskuse či debaty. Protože oni věří: „Říká-li to církev, je to ono! Platí to, co říká církev. Bez ohledu na to, co říká Bible. To, co říká církev, platí!“ Oni věří církvi. My věříme Bibli.

⁷⁷ Dozvěděli jsme se, že byla nazvána... Církev byla žena. A byla

jasně nazvána slovem „prostitutka“, a že byla „matkou smilnic“. A dozvěděli jsme se, že Katolická církev byla první mateřskou církví a je přesně to, co o sobě říká. Je první církví, která byla zorganizována. Zorganizoval-li Bůh někdy náboženství, pak to byla ta Katolická církev. První organizace křesťanského náboženství na světě byla Katolická církev. Teď...

⁷⁸ A pak nakonec byla „matkou smilnic“. Porodila církve jí podobné, poněvadž to nemohli být chlapi. Musely to být dívky a dozvěděli jsme se, že protestantská církev je produkt Katolické církve. Hledáním v Písmu a čtením učebnice dějin poznáváme, že protestantská církev je produkt. A protestanti nemají co vykřikovat na katolíky, protože o nich obou je řečeno, že jsou „smilnice“ a „prostitutky“. Je to drsné, ale TAK PRAVÍ PÁN. To je pravda.

⁷⁹ Hledte tedy, co řekli ve Spojených státech: „Udělejme obraz šelmy.“ Kdyby šelma byla moc, a ta moc by byla organizací; teď neprobíráme nějakou teorii. To je Slovo Boží. Katolické církve se zorganizovaly dohromady a daly tomu souhlas. A oni ustanovili spolu to, co nazývají „rannými otci“ a zorganizovali Katolickou církev a vytvořili obřady a zásady toho v co věří, a to, co budou vyučovat, jakožto celosvětově platnou věrouku. A pod trestem to vnucovali lidem.

⁸⁰ A když pak vystoupil Martin Luther, Duch Boží ho z toho viditelně vyvedl ven, ale místo toho, aby nechal lidi svobodné, zorganizoval církev; byla obrazem šelmy a politickou mocí jí byla podobná. Místo toho, aby nechal lidi chodit tak, jak Bůh dává světlo, zorganizovali se pod falešnou kázní a museli se této kázní podřídít.

⁸¹ Bůh pak přešel k Metodistické církvi. Metodisté měli probuzení, které se rozšířilo po celém světě. Duch svatý byl s nimi a učil posvěcení. A ihned, když to bylo uděláno, zorganizovali církev a udělali obraz šelmy, to je pravda, stali se politickou zorganizovanou mocí a připoutali lid Boží k onomu vyznání; místo toho, aby ponechali svobodu v bohoslužbě a chodili ve světle tak, jak svítilo na jejich cestu.

⁸² Oni je v té době zvrátili. Bylo to tehdy skvělé Světlo. Bylo to Světlo pro Pergamskou církev.

⁸³ Ale co s Filadelfskou církví? Je to ještě další Světlo. Ale vidíte, bez ohledu na to, jak se organizovali, Bůh přešel rovnou do jiného církevního věku a poslal člověka jménem John Wesley. Luther to následovat nemohl, protože tomu nevěřil. Byl již dávno zorganizován.

⁸⁴ Potom se John Wesley tak neprodyšně zorganizoval a dostal se

do takového stavu, že nastal čas, aby nastoupil tento církevní věk. Bůh poslal tu letniční skupinu; vystoupili se křtem Ducha svatého. Ó, metodisté říkali: „Ó, ne! S tím nemůžeme souhlasit. Ne! Těmto nesmyslům nevěříme. Ó, ne.“ Proč? To je světlo, ve kterém oni kráčeli; a tohle je světlo pro dnešek.

⁸⁵ Jdeme dál v ústrety západu slunce. Vzpomínáte si, co řekl prorok? „Bude to zamračený den, ani noc, ani den, ale v čase večera bude Světlo.“ To Světlo, které kdysi svítilo na východní kraje, Židům, na východě (Židé jsou východním lidem), to svítí na pohany; totéž Světlo, tentýž Duch svatý, tentýž křest Ducha je zde v těchto posledních dnech. Prošli jsme všemi těmi věky, ve kterých nebylo ani Světlo, ani tma, nýbrž takový zamračený, pochmurný den; ale právě zde zasvítilo Světlo stejně jako tam a tehdy.

⁸⁶ Zde je to proč: „On se má podívat na kameny jaspis a smaragd; Alfa, Omega, Počátek a Konec; Ten, který byl, je a přijde; kořen a výhonek Davidův; Hvězda jitřní.“ Tam to je. Doufám, že to vidíte.

⁸⁷ A vzpomínáte si, že jsme bez jediné chyby poznali, že znamení šelmy je znamení odpadlictví, to je: členové církve se drží své církve, místo toho, aby chodili ve Světle. Odmítají Světlo a nezbyvá jim nic jiného než tma. To je pravda, obojí, katolíci i protestanté. Je tam „šelma a prostitutka“ a ta má za dcery „smilnice“. A tyto dcery — „smilnice“, když poprvé vyšly, byly panenské díky Světlu onoho dne a pak se zorganizovaly a stahovaly lidi opět sem, zpět na toto místo a udělaly z nich totéž, čím byl Řím na počátku. Bible to tak říká. „Ta šelma; obraz té šelmy; písmeno jejího jména,“ a tak dále.

⁸⁸ Včera večer jsme probrali celou tu věc a Bible jasně... a ne něčí teorii. Ale Bible vyložila, že ta sedmihlavá, desetirohá šelma pocházela (možná prázdné místo na pásku - vyd.) z Říma, že byla tam v Římě a že byla „ten, který byl a není; a který je a není“, jeden papež za druhým, jeden papež za druhým, a tak to bude pokračovat až do jejich zhouby. A dozvěděli jsme se, že tatáž stará žena porodila několik dívek. Byly na začátku pannami a chodily v tom Světle, co tehdy měly a potom se začaly chovat jako prostitutky a jednaly stejně jako jejich máti. Přesně. Skutečně.

⁸⁹ Dovolte mi ženy, abych vám něco řekl. Poslouchejte. Možná ke mně nyní nebudete mít tolik důvěry, když dělám narážky na takové věci. A to není proto, že bych vám chtěl ublížit; chci vám pomoci. Ale když člověk vidí lidi a dnešní církve, jak dovolují svým ženám... Tedy, brzy se také ještě dostanu k mužům, ale jak jen mohou dovolovat svým

ženám chovat se tak, jak se dnes chovají a ještě předstírat křesťanství! Neobviňuji vás, ženy; po dnešním večeru však budu. Ale hleďte, teď vás ženy neobviňuji. Ale sestro, mnozí z těch učitelů ze semináře anebo ze hřbitova anebo jakkoliv se nazývají. Oni vás prostě nechají chodit v tom sebeklamu. Bible říká: „Byli slepí, vůdcové slepých.“ To je pravda. Tedy...

⁹⁰ A Ježíš to viděl a věděl, že některé z těch protestantských církví dojdou přímo k bráně Světla, a pak se odvrátí. Ježíš v Matouši 24:24 řekl, že to tak bude, že „antikrist se bude tak velice podobat tomu skutečnému, že by svedl, kdyby to bylo možné, také i vyvolené“.

⁹¹ Nuže, vidíte, romanismus, katolicismus, ach, praštil několik z vás protestantů do hlavy. Ale, má-li v sobě člověk trochu milosti, trochu... ví-li něco o Bibli, vyhne se tomu a odejde pryč. To je pravda. To svádění je mu černé; ví, že na tom, co oni učí, nic není. Nemá to s Písmem nic společného; jen sem tam se do něčeho strefí.

⁹² Největší lež, jaká kdy byla vyslovena, obsahovala v sobě hodně pravdy. Jistě. Když satan poprvé mluvil s Evou, pověděl mnoho pravdy. Ale na dně ležela lež a ta ji odsoudila a zkazila celé pokolení a celé stvoření. To je pravda.

⁹³ Musíte na to dávat pozor. Pravda musí být zde. Pravda musí být tam. Pravda tu, pravda tam. Každý drobet z toho musí být pravda; ona se musí seřadovat skrznaskrz.

⁹⁴ A tak je vidět, jak ta raná církev byla osvětlena touto svíci na svícnu a zde je vidět, jak se děje opět tatáž věc jako tehdy a Slovo Boží říká, že to bude: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.“ A odmítnout to? To prostě dokazuje, že odmítli Světlo, a že chodí ve tmě; pouze to jim zbylo.

⁹⁵ To je pravda, můj bratře. Neříkám to, abych před vámi vypadal jako nějaký chytrák. Bůh to ví. Zná moje srdce. Mám svůj úřad a ještě mnoho leží přede mnou. A vím, že se jednoho dne se budu před soudní stolicí za tyto věci zodpovídat. To je naprostá pravda. Bude-li zjištěno, že jsem falešný žalobce a falešný učitel, pak mě Bůh odsoudí. To je pravda. Ale když skutečně znám pravdu o těchto věcech a nepovím vám ji, tak mě zajiště odsoudí také.

⁹⁶ Řekl strážnému: „Hleď! Nenapomeneš-li bezbožného, požádám to z tvé ruky. Ale pokud je napomeneš a oni přesto budou pokračovat, pak zemřou ve svém hříchu, ale od tebe to nepožádám. Budeš svobodný.“

⁹⁷ Tedy chceme být opatrní, abychom věděli, co je podle Bible pravda. A jak ten věk začal a co se v něm dělo, abychom viděli, že dnešní protestantská církev je na tom úplně stejně.

⁹⁸ Podívejte se sem. Kdysi dávno bývalo, ó vy svátostní lidé, že bylo považováno za špatné, když jste si vy ženy ostržihaly vlasy. Co v tom bylo nesprávné a co správné? Bible to říká: „Jestliže se jakákoli žena ostržihá, má její manžel právo se s ní rozvést.“ Je to jednoduché učení, ale je to z Bible.

⁹⁹ A vy ženy vycházíte a kosíte trávník v montérkách a v mužském oděvu. A Bible říká, Všemohoucí Bůh říká: „Oblékne-li si žena oděv, který je určen mužům, je to ohavnost, špína v Božích očích.“ A vy to děláte.

¹⁰⁰ A kouříte cigarety, chodíte na zábavy a do kin, a přesto dál patříte k církvi. Ukazujete, že jste si vzali nějaký druh něčeho; nejste poznamenáni v nebesích Duchem svatým. Za malou chvíli se tím budeme zabývat a ukáži vám něco jiného. Tedy, to je jenom maličkost.

¹⁰¹ A vy muži chodíte do kostela, procházíte se po ulicích s cigárem v ústech jako texaský bezrohý býk. A... Neříkám to jako vtip. Neuznávám vtipy z kazatelny. Říkám, že je to pravda. Chodí po ulici, vysedávají na nesprávných místech, lžou, kradou, podvádí jeden druhého a ještě jsou staršími v církvi.

¹⁰² Chodí do kostelů a hrají hloupé hazardní hry; to není nic jiného než sprostá, podlá loterie. To je pravda. A vy to děláte a také se hádáte při sázkách. A stejně tak špatně jste na tom ve svých církvích vy, metodisté, baptisté a letničnické a kdokoli z vás, kdo to dělá. To je pravda. A vy víte, že je to pravda. Ale co to znamená? Napodobujete tam vaši matku. Přesně tatáž věc, jedni za osmnáct a druzí bez dvou za dvacet. A duch těchto věcí je stejný.

¹⁰³ Ale nemám nic proti katolíkům. Nemám nic proti metodistům, ani proti baptistům, ani proti presbyteriánům. Bůh má všude lid, Abrahamovo semeno. Nic proti těmto lidem. Jde o jejich církve, jak jsou organizovány a jak uctívají církev místo Boha. Ó, vy protestanté, nechcete tomu věřit, ale stejně to děláte. Když se zeptám: jsi vlastně křesťanem?

¹⁰⁴ Nu, není tomu tak dávno, když se bratr Boswortha zeptal jisté dívky: „Jsi křesťankou?“

¹⁰⁵ Odpověděla: „Křesťankou? Dávám vám na vědomí, že každý

večer zapalují svíčku!"

106 Nu, a vy protestanti, vy si myslíte, že je to něco, že? Jsi křesťanem? „Dávám vám na vědomí, že jsem metodista," nebo „baptista". Vždyť pro mne to nic neznamená než pouze to, že jste už odešli ode dne milosti; jistěže, jste-li pouze metodisté nebo baptisté. Nejste-li křesťany v této Metodistické či Baptistické či Katolické církvi, jste ztraceni. To je pravda. Tedy, přesně tam máte své znamení.

107 Obě znamení jsou duchovní. Dokáží vám to nyní Biblí. Obě znamení jsou duchovní.

108 Mnoho lidí si myslelo: „Budou chodit sem a tam a něco lidem tetovat na čelo a na ruku." Včera večer jsme se dozvěděli, že je to lež. Ano. Je to falešné. To znamení je duchovní. Je prostě ukryto. A hleďte, častokrát...

109 Já vím, že vám to možná bude proti srsti a bude se to zdát těžké. Ale to se jistě ujasní, dáme Bohu malou příležitost. Nechci být hrubý, ale chci prostě celým srdcem vyjádřit tuto skutečnost.

110 Když Ježíš Kristus viděl, jak se protestantská církev tehdy odtrhla od církve Katolické a odešla od ní, a pak se rovnou k ní vrátila a jednala stejně, pak řekl: „Ten duch bude tak velmi podobný, tak, že by svedl také i vyvolené..."

111 Poznáváte, křesťanští přátelé, že znamením šelmy je antikrist? Vždyť každý ví, že tamten antikrist má to znamení jako... jeho moci. A hleďte, je to šelma, je to moc. Existuje moc Katolické církve. Existuje moc Metodistické církve.

112 Šel jsem nedávno k jednomu velice znamenitému pánovi. Jestliže se nemýlím, tak sedí dnes večer v této modlitebně. A malá Edith Wrightová přišla s nimi do shromáždění nedaleko odtud, ani ne dvacet mil daleko od tohoto místa. A my, tito lidé... Kázal jsem právě evangelium spasení. On však musel lézt po autech, aby se tu dostal. A téhož večera mi pastor volal rovnou z toho, řekl: „Lituji, že vám to musím říct, důstojný pane Branham. Ale bylo mi řečeno, že sem mělo přijít několik nemocných lidí, ale vedoucí našeho okrsku nám řekl: 'V této Metodistické církvi nebude žádné Božské uzdravování.' Tudíž musíte vystoupit sám na pódium, rozloučit se a opustit toto shromáždění." To je pravda.

113 Proč? Je to moc Metodistické církve. Je to moc šelmy. Baptistická církev je stejná; Campbellitská a Luteránská a Letniční

a všechny ostatní jsou stejně špatné. To je pravda. Už jsem viděl, jak letniční... a Církve Boží šly do Církevní rady, která je... Připojili se právě k „matce“ smilnici. Tedy, každá církevní organizace pochází z Říma. Tam je matka toho všeho. A nejsem žádný svatý Pozdního času, či Deště pozdního času, či jakkoli se to nazve. Nechci... Nejsem nic z toho.

¹¹⁴ Ale myslím si, že muži a ženy v Ježíši Kristu by měli být svobodní, aby chodili ve Světle. A v každé církvi by to mělo být stejné. To je pravda.

¹¹⁵ Nuže, všimněte si, jak Bible... Pochopte to. Vzpomeňte si, že to je nastraženo tam v té organizaci. A poznali jsme, že když tenkrát vznikla Katolická církev, vystoupila s padělaným křtem, s kropením místo se křtěním. Není o tom v Bibli jediný verš. A nejenom to, ale také Duch svatý a křest vodou a formy a tituly a všechno ostatní, to je pouhým výsměchem toho opravdového. A v celé zemi neexistuje duchovní, který by mi mohl ukázat místo, kde to bylo uděláno v rané církvi. To je pravda. Není to v Bibli. Ale oni s tím vystoupili a my se tomu prostě klaníme. Vidíte, kam se zase vracíme?

¹¹⁶ A dnes se ptáte, proč nemáme probuzení. To je ono, bratře. Dnes především potřebujeme takové dobré, starodávné, svatopavlovské probuzení, aby se biblický Duch svatý dostal zpět do země. To potřebujeme. Ted'...

¹¹⁷ A vzali „znamení šelmy“ anebo „písmeno jména jejího“, ke kterému si vytvořili obraz. Ten obraz byl stejnou organizací jako Katolická církev. Zorganizovali to a udělali si obraz Katolické církve. Je Metodistická církev jejím obrazem, Baptistická církev, Presbyteriánská církev, Letniční církev, církev Stoupenců svatosti, Svátostní poutníci, Sjednocené bratrství? Každá, která se zorganizovala, si vzala Katolickou církev jako vzor. To v Boží Bibli nikdy nebylo. To je pravda. Organizace; organizování!

¹¹⁸ Bůh je Vůdce. Podívejte se dozadu, tak daleko, jak jen chcete. Podívejte se na Izrael, jak vyšel z Egypta.

¹¹⁹ A jako tam stáli všichni tito Moábští, fundamentální, obětovali oběti; sedm oltářů, sedm ko... sedm ovcí, což mluví o příchodu Krista, sedm volů, to byla čistá oběť. Stál tam jejich velký prorok Balám, aby proklel Izrael. A byl tam Izrael... Byl tam Moáb, velký národ. Byli i Amorejští, velký národ, který byl sjednocen a zorganizován.

¹²⁰ Ale Izrael byl rozptýlen tam na prérí se spoustou stanů. Byli

„poutníky a cizinci, kteří hledali budoucí Město,“ striktně nedenominační. A co dělali? Doprovázela je znamení a zázraky. Ti ostatní je neměli a záviděli jim je. To byli duchové.

121 Bůh bere svého člověka, nikoliv však svého Ducha. Vzal Eliáše a jeho Duch sestoupil na Elizea; o několik set let později sestoupil na Jana Křtitele, je předpověděn opět v posledním dni.

122 Dábel si bere svého hrdinu, nikoli však svého ducha. Tentýž náboženský učitel, který odsoudil Ježíše Krista kvůli Jeho zázrakům, znamením a divům a který se s Ním hádal o Písmu, byl natolik upřímný, že přišel a řekl mu to. Tentýž duch ještě žije v dnešním církevním učiteli...?... předurčen Bohem, aby přišel do tohoto odsouzení. To říká Bible. „Vloudili se totiž někteří bezbožní lidé, dávno předem poznamenaní k tomuto odsouzení, kteří milost našeho Boha zaměňují za nestydatost.“ Přesně to je pravda. V Judovi, v Judově 3. verši to můžete najít. To je pravda.

123 Všimněte si všech těchto věcí, ony dokazují, že znamení šelmy je tady. V tom to vězí. Tedy, když běháte kolem a říkáte: „Vždyť já vám ukážu, kdy přijde znamení šelmy,“ dávejte si pozor, abyste ho již neměli. A ti, kteří je mají, budou potrestáni ohněm a sírou, ježto se vylévají z poháru Božího hněvu a budou trápeni dnem i nocí po celou věčnost. To je vážná věc. Nu, a jakou máte možnost úniku?

124 Nastane doba, která začíná právě teď. Dávejte pozor, jak se ta organizace hýbe... Nu, dovolte mi říct takovou malou narážku. Když se ta organizace bude takto vyvíjet, nastane doba, ve které budete muset náležet k organizaci, jinak nebudete moci prodávat ani kupovat; čili budete muset mít to znamení prostitutky, církevní znamení. Musíte náležet k nějaké organizaci, jinak nesmíte kupovat ani prodávat.

125 A poslouchajte, vy lidé, kteří víte, co je Pravda. Neříkám, že byste měli odejít pryč z vaší církve. Neříkám nic proti vaší... tedy o vás či vašich členech. Mluvím o ústředí, které tehdy tuto věc zorganizovalo, a jak to dělalo: „Uděláme tohle to. Uděláme támhleto.“ A tím ustanovili to železné pravidlo. A Bůh to roztrhá na kusy a bere z toho Svoji církev; vždy to tak dělal.

126 Podívejte se na děti Izraele na jejich pouti. Rozněcovali ohně. Zůstávali na místě každou noc. Ohnivý sloup visel nad nimi. Bylo jedno v kolik hodin, ve dne či v noci, když ten Ohnivý sloup odcházel, troubily trouby a Izrael balil svůj tábor a odcházel. Jestli o půlnoci, ve dvě hodiny odpoledne či kdykoli to bylo, balili tábor a následovali

Ohnivý sloup. Je to pravda? Následovali ten Oheň.

127 Nuže, když Martin Luther uviděl, jak Oheň Boží odchází, Martin Luther vystoupil a následoval Oheň, který odcházel od katolicismu. Ale on si pod ním postavil a zorganizoval svou církev a již se nemohl hnout.

128 Právě, když ten Oheň odcházel, Wesley Jej uviděl a odešel za Ním. To je pravda. Oheň Boží nechal Luthera sedět. Pak z ničeho nic si Wesley pod to postavil svou Wesleyovu Metodistickou církev.

129 A pak přišli Alexandr Campbell, John Smith s baptisty, a tak dále a Moody a všichni ostatní. A pak z ničeho nic začínají s obřady a jsou naškrobení, studení, jakmile staří proroci vymřeli, a tak dále. A ta nová parta přijde a nemá nic než vzdělání ze semináře a pak strká do všeho prsty a způsobí zmatek.

130 A Duch svatý odešel a letniční to viděli a odešli pryč; jistě, pohnuli se a oddělili se od metodistů, baptistů, a tak dále. Nuže, a kruté na tom je, že se letniční zorganizovali, aby splnili Slovo Boží a stali se stejně studenými a obřadnými jako ostatní. Ale hleďte, již nikdy nebude další církevní věk. Poslední věk je Laodicejský církevní věk, který nebyl ani horký ani studený. Mají jenom tolik náboženství, že když hraje hudba, zatancují si v uličce mezi lavicemi, a potom se posadí, rozcházejí se domů a pomlouvají souseda.

131 To, co dnes potřebujeme, je staromódní spalující probuzení v Duchu svatém seslané Bohem, abyste padli na svůj obličej a plakali ve dne v noci, abyste plakali a naříkali, a bědovali kvůli hříchům světa. Ještě se k tomu dostaneme. To je pravda.

132 Ale zde to je, hle, kam jsme zabředli, jsme vlašni. Bůh řekl: „Je mi z toho špatně od žaludku. Prostě vás vyplivnu ze Svých úst.“ Takto je ta církev, ta protestantská církev, zavržená. Protestantská církev je zavržená; od letničních až po Luthera je každý její kousek zavržen. Říká to Boží slovo.

133 Ale z každé z těch církví si On vyvedl své vyvolené. Vzal semeno z jedné každé z nich, z Metodistické, z Baptistické, z Presbyteriánské, z Luteránské, až po Katolickou, a tak dále. Vybral si ostatek Svého lidu a vyvedl je ven.

134 Před nedávnem, jedna malá katolička ležela právě zde v Louisville a umírala. Šel jsem tam k ní. A kněz řekl: „Nesmysl, taková věc!“

A její manžel řekl: „Postavte se stranou. Dovolte mu vejít.“

135 Vešel jsem dovnitř. A ta žena měla být údajně již nazítří ráno mrtvá. Když jsem se za ni modlil, přišlo vidění, říkající: „TAK PRAVÍ PÁN.“ To je pravda. Příští ráno... Řekl jsem jí na chlup přesně, v kolik hodin odejde domů zdravá. Vysmáli se tomu. A v tu samou hodinu, jak řekl Duch svatý, ona šla domů jako zdravá žena a dodnes je zdravá a živá. Byla to katolička. Byli to katolíci. Oni byli katolíci.

136 Když přijímáte Světlo... Ve Starém zákoně... A nyní ukáží to znamení. Poslouchejte pozorně, pak půjdu rovnou ke svému tématu. Hledte, ve Starém zákoně, když byl otrok v otroctví a pak musel... Byl za nějakou cenu koupen a někam odveden. Musel sloužit tomu pánu až do milostivého roku. A jakmile nastal milostivý rok, zazněla trouba.

137 A tam venku ten otrok pracoval a s ním děti a žena, všichni se chtěli vrátit do staré vlasti. Kopali na polích a dozorce je bil a svévolně jim poroučel. A pak přišel kněz oznamující jubileum, a troubil na troubu. Kněz zatroubil na troubě a ten člověk uslyšel to troubení. Mohl odhodit motyku, směl opustit cokoli, co právě dělal a podívat se tomu dozorcovi do obličeje a říct mu: „Už mne nesmíte ani jednou uhodit. Jsem svobodný.“ Směl prostě odejít domů. Proč? Byl ohlášen milostivý rok, když slyšeli ten zvuk.

138 A to je evangelium, milostivé léto, že jste osvobozeni od hříchů. Jste vysvobozeni ze všech těch špinavých zlovyků, z těch věcí, které ten svět vyváděl ve jménu náboženství, jak v protestantismu, tak v katolicismu, pod tím znamením šelmy. To je pravda. Jste svobodní.

139 Nemusíte být. Ale odmítl-li ten člověk tuto svobodu přijmout, odvedli ho odtud do chrámu k oltáři, kde ho poznamenali probodnutím jeho ucha. A zůstal do konce života sluhou onoho pána.

140 A tak odmítnete-li přijmout Světlo evangelia, když se káže v moci Ducha svatého z Bible, můžete tím zpečetit svůj věčný osud. Amen.

141 Nuže, hledte, ještě jednu malou věc, mohli byste mi prominout tu poznámku před několika minutami, o tom člověku. Ale pohledte sem: „Oklamat pravé vyvolené...“

142 Nuže, udeřili jsme luterány, baptisty, a tak dále a katolíky, ať se tedy dostanu na minutku k vám, lidem svatosti. Vidíte? Věřím v svatost. Musíte být svatí. „Bez svatosti nikdo neužrjí Boha.“ Nikoliv však moje svatost; Jeho svatost. A nic pro to nemohu udělat; je to On,

který to pro mě udělal. Nemusím zůstat ve vlastní svatosti, protože žádnou nemám ani se nepokouším nějakou mít. Ani se o to nepokouším.

„Nepokoušíš se něčeho přidržovat, bratře Branham?“ Ne.

143 Já se prostě uvolňuji a nechávám Jeho, aby držel mě. To je pravda. On je ten jediný, který drží. Prostě zůstaňte mrtví, to je všechno, co musíte dělat. Prostě zůstaňte mrtví a On vás udrží. On již jednou vydržel. Vydržel, dokud neřekl: „Je dokonáno.“ Tím bylo o všem rozhodnuto. Bůh nám to stejně dovoluje udělat. Je to skončeno.

144 Ale vy lidé svatosti, vy nazaréni a poutníci svatosti, nuže, vzpomeňte si. Pod mocí a vlivem Wesleyovy církve či Metodistické církve, když se již zorganizovali, vy milí lidé svatosti jste vystoupili a řekli: „Budeme pokračovat ve svatosti.“ To bylo nádherné. Udržovali jste ten Filadelfský věk, až nastal Laodicejský. Ale když přišel křest Duchem svatým a znamení se vrátila do církve, nazvali jste to „dávlem“. A protože někteří mluvili jazyky a věřili v tyto věci, říkali jste: „Je to z ďábla.“ A když jste to udělali, dopustili jste se rouhání proti Duchu svatému.

145 Jak mohu říci své ruce: „Nepotřebuji tě?“ Pokud existují učitelé, existuje mluvení jazyky. Pokud existují evangelisté, existuje také dar uzdravování. Jak může noha říci oku: „Nepotřebuji tě?“ Vidíte? Vy, jste-li narozené děti Boží, chodíte a přijímáte za pravdu všechno, co říká Bůh. Budete chodit rovnou ve Světle.

146 Když pro církev nastal čas, aby se hnula, Luther se hnul. Když nastal pro církev čas, aby pohnula rukou, Wesley tou rukou hýbal. Když nastal pro církev čas, aby promluvila, objevili se letniční. To je pravda. Ale, všimněte si toho přece.

147 Říkáte: „A nějaký předobraz?“ Říkáte: „Existuje na to nějaký předobraz?“ Ano.

148 Nepoznáváte, že Jidáš Iškariotský, ten skutečný antikrist, byl velice zbožným člověkem? Poznáváte to? Spolubratři k němu měli tolik důvěry, že se stal pokladníkem církve.

149 A Jidáš Iškariotský byl ospravedlněn vírou, poněvadž věřil v Pána Ježíše Krista.

150 Byl posvěcen Slovem. K Židům 17:17... Ne, promiňte, svatý Jan 17:17: „Posvěť je svou pravdou; tvé slovo je pravda.“ A On byl tím Slovem.

151 A byla jim dána moc vyjít a kázat evangelium a vyhánět ďábly a uzdravovat nemocné. A mezi nimi byl zmíněn Jidáš Iškariotský, Matouš 10. A vyšli a vymítali ďábly a kázali evangelium takovým způsobem, že hříšníci činili pokání a ďáblové odcházeli. A vrátili se s jásáním a výkřiky a skvěle se bavili, jako na nějakém malém táborovém shromáždění svátostných. A Jidáš byl zrovna s nimi. To je naprostá pravda, zrovna chodil spolu s nimi.

152 Ale, když nastal čas Letnic, Jidáš ukázal svou barvu.

153 Tam ukázala církev Svátostných svou barvu, právě tam, a chodila kolem a zapírala Ducha svatého, který je vedl do hlubší vody; otočili se a zapřeli se Jej. Víme, že mají mnoho fana...

154 Nejsem letniční. Nikdy jsem nepatřil k žádné letniční organizaci, nikdy. Stál jsem uprostřed. Nejsem letniční, metodista, baptista. Jsem pouze biblický křesťan. To je všechno. Věřím, co říká Slovo. Ale nemohu zapřít dar mluvení v jazycích; kdybych to udělal, musel bych zapřít učení i každý jiný vnuknutý dar. To je pravda. Nikdy jsem nesouhlasil s letničními bratry v „jediném důkazu“ mluvení jazyky. To nedělám. Vždyť je to v pořádku, věří-li v to oni. To je jejich věc, rozumíte, ale je to úplně v pořádku. Já... Pavel řekl: „Chtěl bych, abyste všichni jazyky mluvili.“ Chtěl bych vidět každého tak blízko Boha.

155 Mají mnoho zevnějšího, mnoho falešné víry. Mnohokrát tam vystupovali a tvářili se tak, jako by měli Ducha svatého a povídali něco, co vlastně nebylo mluvením v jazycích. Jejich životy dokázaly, co to opravdu bylo. Ale přesto to bylo po celou dobu provázeno skutečným produktem.

156 Tedy, proč by ďábel nepoložil falešnou návnadu na vrány? Jistě, že by to udělal, aby překážel. Tutéž věc předhodil svátostným, předhodil ji metodistům, předhodil ji stejně tak ve dnech Lutherových a předhazuje nám tutéž návnadu i dnes. A rozšiřuje tyto věci v podobě darů, Božského uzdravování a duchovního rozeznání, je to předhazování těch stejných věcí.

157 Ale co by pro vás znamenal strašák, kdybyste uměli mluvit ptačí řečí? Ptáci říkají: „Vidím-li strašáka, je to stravenka. Nejlepší jablka vůbec jsou právě tam, kde leží clacký a visí strašáci.“ To je pravda.

158 Ale vidíte, kam se ten duch ubírá. A Ježíš to viděl a předpověděl to skrze Katolickou církev, která vznikne. Rekl: „Nenazývejte žádného člověka otcem. Nepoužívejte prázdná opakování a takové věci.“

Vystoupil a řekl: „Nu, dejte pozor. Antikrist bude tak velmi podobný, že by svedl pravé vyvolené, kdyby to bylo možné.“

159 Pohled, bratře, kolik panen šlo Pánu naproti? Deset. Všechny byly pannami. Co to vlastně znamená svatost? „Čisté, svaté, panenské.“ Bylo deset panen. Pět jich nemělo olej ve svých lampách. Pět olej ve svých lampách mělo. Těchto pět bylo stejně svatých a panenských jako těch druhých. Ale co představuje v Bibli olej na tom místě, které jsme včera a předešlým večer probrali? Ducha, „Ducha svatého“. Očistily se a seděly tam, ale bály se a stály stranou od Pramene, který jim naléval Olej. Vidíte, zorganizovaly se a usadily se a už je to tu, vlažnost. Tam se ubíral církevní věk.

160 Nuže, a nyní se dostaneme ke znamení Božímu. Mám třicet minut, bude-li vůle Páně. Nu, chci, abyste spolu se mnou sledovali, abyste se dozvěděli, jak nezbytné je toto znamení Boží.

161 Vzpomeňte si, co je znamení šelmy; není to komunismus. Znamení šelmy vychází z Říma a rozšiřuje se po světě; katolicismus spolu s protestantismem zorganizoval náboženství. A budou sjednocovat církve, dokud se nebude muset každá církev této věci klanět, naše nedenominační shromáždění budou „postavena mimo hru“. To je pravda.

162 Nyní Zjevení 9. kapitola. Čtème teď na několik okamžiků velice pozorně, je-li to vůle Boží, a uvidíme, co On říká ve svém Slově. Tedy... ze Zjevení 9 a 4. verš. Poslouchejte:

„Bylo jim řečeno [když viděli rány, jak byly vylity], aby neškodily trávě... na zemi ani žádné zeleni ani žádnému stromu... jenom lidem, kteří nemají na čele Boží znamení.“

163 Když tyto rány přišly, jedině, co bylo zachráněno, byli ti, kdo byli zapečetěni v království Božím. To je ten vyšetřovací soud, když lidé... A pomůže-li mi Bůh, za několik minut spatříte skrze Slovo Páně, že toto je doba zapečetování toho místa. A těm, kteří to odmítnou, nezbude nic než věčný trest.

164 Nyní přejdeme do Starého zákona. A obraťme se, prosím, ke knize Ezechiele, prosím, a čtème na chvíli v Ezechieli 9. Tedy s pomocí Boží, nechť nám On pomůže, abychom se na chvíli věnovali vyučování, po dobu nějakých třiceti minut, bude-li vůle Páně. Nuže, to se vztahuje, poznamenejte si to, Ezechiel 9, to se vztahuje...

165 První věc, na které bychom se měli nyní shodnout: co je ta Pečeť Boží? (Prázdné místo na pásku - vyd.) Nemyslíte si, že je to nezbytné? Je pro vás Bible dost dobré Slovo? („Amen.“) Vždyť já vím, že jsou mezi vámi takoví, jež říkají: „Dodržování dne sobotního,“ ale není ani smítko písma v Novém zákoně, které by to podporovalo. Chceme se ale dozvědět, co vůbec Pečeť Boží je. Obrátme se k Efezským 4:30; 4:30 a 1:13. Zapište si to. Efezským 4:30 říká:

...nezarmucujte Božího Svatého Ducha, jímž jste byli označeni [angl. - zapečetění] ke dni vykoupení.

166 A co znamená pečetění? Pečetění je „znakem dokončování“. Je to pravda?

167 Dobrá, viděli jste někdy, jak železničář nakládá vagóny? Jde, tady naloží tolik a tam tolik. Inspektor přijde, podívá se dovnitř, a jestli je něco trochu uvolněné, nedrží pevně: „Kdepak. To nezapečetím. Vylož to a udělej to znovu.“ Pak se to znovu pokusí naložit; zase to udělá nesprávně. Inspektor přijde: „Špatně. Udělej to znovu.“

168 A tohle Bůh dělá se Svou církví již odpradáвна. Naložíte a jedete do nebe; chcete si vzít všechno s sebou. Vaše karetní hry a každou další věc, kterou můžete naložit do církve, se pokusíte vzít s sebou. Bůh to prostě zavrhne; není to připraveno k zapečetění.

169 Ale, když Bůh vidí zkroušeného člověka, se zlomeným duchem a se zlomeným srdcem, sklíčeného u oltáře, pak mu Bůh zavírá dveře do světa a zapečetuje ho tam křtem Duchem svatým, a to potrvá do Ježíšova příchodu; ne od jednoho shromáždění ke druhému, ale: „Ke dni vašeho vykoupení.“

170 Jsou-li však dveře onoho nákladního vagónu zavřené, je-li na nich ta státní pečeť, nesmějí se již otevírat, dokud tento vagón nedojede ke svému cíli.

171 A každý člověk, který se znovuzrodil a je zapečetěn do království Božího, již nežádá nic od světa, až do dne, kdy ho Ježíš Kristus vezme do Království. Tedy, jestliže máte potíže, přestože tvrdíte, že Ducha svatého máte; jestli patříte k Metodistické, Baptistické nebo Letniční církvi; jestli jste křičeli a mluvili jazyky; jestli jste byli křtěni odpředu, zezadu a pokropením; jestliže ještě máte takové potíže, měli byste se vrátit a zkontrolovat ten náklad. To je pravda. Berete s sebou příliš mnoho; je to příliš volné a třesoucí. Bůh to takto nezapečetí.

172 Když pšeničné zrno padne do země, lhostejno... Zemře-li to pšeničné zrno samo, nemůže to přinést lopuch a dojít spasení duše. Zrno pšenice zplodí zcela určitě zrno pšenice. A jsme-li zaseti neporušitelným Božím semenem, jak to může přinést něco jiného než život z Kristova života?

173 Duch svatý vede církve a vede ji v moci zmrtvýchvstání Ježíše Krista, tedy, zůstáváte zapečetění až do dne vykoupění. To je v Bibli. „A nezarmucujte Božího svatého Ducha, jímž jste byli označeni ke dni vykoupění.“ Efezským 4:30.

174 Tedy, dříve, než Duch svatý vůbec přišel, dotyčný byl zapečetěn již před počátkem pohanského věku. Je zapečetěn tam, pod těmi zlatými svícny, (měli jsme náčrtek, abychom to lépe pochopili), tam pod tím věkem.

175 Měl jich již dost v čase Abrahama, Izáka, Jákoba, Davida a po ten celý temný věk ve dnech Achaba a dále po dobu Šalamounovu, a tak dále. Až to došlo do toho vlašného stavu. Ale těsně před tím než ukončil ten věk, dal velkou sílu Ducha svatého jenom Židům: „Nechodte cestou pohanů, ale jděte ke zbloudilým ovcím Izraele.“ Je to pravda? „Přišel do svého vlastního a jeho vlastní ho nepřijali.“

176 „Ale všem, kteří ho přijali, dal moc stát se Božími syny.“ Řekl: „Dám vám věčný život.“ Věčný život se odvozuje od řeckého slova „Zoe“. Zoe je ten život. Zoe je život Boží. A když život Boží žije ve vás, pak to přinese zbožný život tak jistě, jakože teď stojím na tomto pódiu. A člověk, který ho má, nemůže více zahynout, tak jako samotný Bůh, protože Bůh je v tomto člověku. Amen. „Kdo slyší mé slovo a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život a nepřijde na soud, ale již přešel ze smrti do života.“

„Kdo jí Mé tělo a pije Mou krev, toho vzkřísím v poslední den.“ To jsou Jeho slova. Jaká útěcha pro věřícího! A jaké odsouzení pro ty, kdo odmítají chodit ve Světle.

177 Rozehříváte se, že? Dobrá, to vám prospívá. Dávejte pozor, jestli je to pravda. Bratře, mohli bychom to probírat písmo za písmem, týden za týdnem, týden za týdnem a zůstávat rovnou... u toho stejného tématu celý rok, aniž bychom vyčerpali celou věc z Bible, a přece u toho stejného tématu.

178 A nyní, jako malý úvod, půjdeme zpět a dozvíme se, co pro vás odmítnutí křtu Duchem svatým znamená a co znamenalo tehdy pro ně.

179 Tak tedy, v Ezechieli 9. kapitole, prorok viděl Jeruzalém. Tedy, vzpomeňte si, mluvíme o této době tam, o Židech, těsně před jejich koncem.

180 Nyní jsme u pohanů, u jejich konce. Pak se dostaneme k miléniu. Dobrá.

181 Ale pohledte, jsme zase u konce Židů. Prorok to předvídá. Je to ještě několik set let, asi osm set let před příchodem Páně, a to také bylo prorokem prorokováno. Nuže, poslouchejte pozorně, zatímco budeme číst:

Potom zavolal hlasem velikým, tak že jsem slyšel, rka: Přistupte hejtmané k tomuto městu, a jeden každý se zbrojí svou hubicí v ruce své.

182 Nyní poslouchejte, co budeme číst:

A aj, šest mužů přišlo... bráně hořejší, kteráž patří na půlnoci, maje každý zbroj svou rozrážející v ruce své. Muž pak jeden byl uprostřed nich, oděný rouchem lněným, a kalamář písarský při bedrách Jeho; a přišedše,... stáli u oltáře měděného.

Sláva pak Boha Izraelského sstoupila byla s cherubína, na kterémž byla, k prahu domu, a zvolala na Muže oděného rouchem lněným, při Jehož bedrách byl kalamář písarský. [Poslouchejte.]

I řekl Jemu Hospodin: Přejdi prostředkem města, prostředkem Jeruzaléma, [cíl v Jeruzalémě] a znameněj znamením na čelích muže ty, kteříž vzdychají a... naříkají nade... ohavnostmi... dějícími se u prostřed něho.

Oněmno pak řekl tak, že jsem slyšel: Projděte... skrze město za Ním, a bíte; neodpouštějž oko vaše, aniž se... slitovávejte.

Starce, mládence i pannu,... maličké i ženy mordujte do vyhubení, ale ke všelikému muži, na němž... znamení, nepřistupujte, a od svatyně Mé počňte. Takž... začali od mužů těch starších, kteříž byli před chrámem.

183 Nu, a podívejte se na proroka v Duchu, ve vytržení do Slávy.

Bůh řekl: „Ukáži vám, jak to chci vyřešit se Židy, než se dostanu k pohanům.“ Čtěte ten verš nebo kapitolu před ním. Tak tedy, když tam ten prorok přišel, řekl: „Viděl jsem...“ Nejdříve v tom městě viděl hřích, jaký předtím ještě nikdy neviděl a viděl Jeruzalém. Vzpomeňte si, to se týkalo pouze Židů, nikoli pohanů; tedy Židů a jejich hlavního města Jeruzaléma. Stejně jako jsme se včera večer věnovali protestantům; nyní se budeme věnovat Židům. Řekl: „Přejdi městem.“ Přicházejí muži se smrtící zbraní ve svých rukou a chystají se mordovat všechny v tomto městě. Řekl: „Nu, počkejte ještě minutu.“

184 A vyšel Muž, oděný do bílých šatů. Na minutu se zde zastavme. „Oděný do bílého“, spravedlností, svatostí. „Oděný do bílého“, který měl kalamár při svých bedrech. Řekl: „Přejdi prostředkem města, dříve než přijdou dny a znamenej znamením na čelech každého muže, každou ženu, chlapce a dívku v tomto městě, kteří vzdychají a naříkají nade všemi ohavnostmi, dějícími se v něm a nad hříchy lidí.“ Znamenej znamením!

185 A potom, když přešel městem a poznamenal, vrátil se zpět a řekl: „Je to uděláno.“

186 Potom poslal muže, řkouce: „Vyjděte a nikoho nešetřete, nýbrž mordujte do vyhubení všechny, kteří na sobě nemají ono znamení.“

187 Pohleďte sem, bratře. Ten Označovatel nebyl nikdo jiný než Duch svatý.

188 A všimněte si, kdyby přišel dnes v noci do Jeffersonville, do Branhamovy modlitebny anebo do jakékoli jiné modlitebny či kostela v tomto městě, koho by asi poznamenal znamením, kdo by byl tak upřímný a čestný před Bohem, že by plakal a naříkal, že by se ve dne v noci modlil za hříchy tohoto města?

189 Co by se stalo těm kazatelům, kteří dovolují jejich ženám vycházet v plavkách a lehnout si a chodit v šortkách sem a tam po ulicích; a ty ženy zpívají ve sboru a líčí se a chovají se jako Jezabel. A když... jsou tam muži, kteří kouří a pijí a tropí povyk a sázejí a dělají všechno možné! A chovají se, jako kdyby k tomu byli neteční; jdou na nějakou velkou kuřecí večeři anebo někam do společnosti. Zůstávají ve středu večer doma a dívají se na televizi, místo toho, aby se zúčastnili modlitebního shromáždění. A v létě kostel pro bohoslužbu zavírají. Co by On zapečetil?

190 To, co potřebujeme, je potlačovat dnes večer tuhle tu hollywoodskou evangelizaci! Potřebujeme staromódní, Bohem poslané

probuzení. Aby muži a ženy poklekli u oltáře! Abychom zastavili toto podávání rukou a vztažení rukou a jejich pokropení a křtění obličejem vpřed a pozpátku a všechny ty ostatní malé obřady a „ismy“. A abychom se dostali k opravdovému zkroušenému zlomenému duchu, tam, kde je hřích. Smíchejme to dohromady a začněme staromódním pláčem novorozeněte. Amen. Tento druh dostává Ducha svatého. To je pravda.

191 Je jedno, jestli jsou to metodisté, baptisté, katolíci či kdokoli jiný! Když tam stojí před oltářem a ve dne v noci křičí: „Ó, Pane Bože, podívej se na hříchy tohoto města! Moje srdce nemá pokoje! Nemohu si odpočinout, Pane, když vidím, co se tu děje. Ó, Bože, udělej něco! Pošli nám takové staromódní probuzení,“ tudíž, když toto děláte, jste blízko toho, abyste dostali Ducha svatého, bratře!...?

192 Ale půjdte-li tam k oltáři, protože jste poskakovali a tančili při hudbě anebo protože jste dělali něco jiného; a chodíte kolem a truchlíte, jste lhostejní a vztekáte se a zlobíte se, připojujete se k nějaké církvi a přeskakujete z jednoho místa na druhé. To dokazuje, že jste od samého počátku nic neměli.

193 Bratře, to je dobrý silný lék, ale určitě vás znovu dá do pořádku. To je pravda. Ano. Vyvede vás to z té nemoci ven a nebude mezi vámi ani jeden churavý.

194 Jako Mojžíš. Rád bych se podíval do jeho lékárníčky, nechtěli byste také? Měl pod sebou dva milióny lidí. Chtěli byste se podívat do Mojžíšovy lékárníčky a vidět, co tam vlastně měl? Všichni tito starci a stovky malých miminek, rodivších se každou noc a mrzáci a nemocní lidé. A 40 let po tom, jak je vyvedl ven, nebyl mezi nimi ani jeden nemocný. Nechtělo by se několik z vás lékařů, kteří tu dnes večer sedíte, podívat do jeho lékárníčky?

195 Podívejme se do ní a uvidíme, co tam je. Tak tedy, pohledte zpátky. Dozvíme se. „Já jsem Pán, který tě léčí.“ To je ono. „Amen.“ To bylo ono. „Já jsem Pán, který tě léčí.“ Měl-li by někdo zápal plic. „Já jsem Pán, který tě léčí.“ To je jediný recept, který uměl dát. A byl to jediný recept, který potřeboval. Bylo to všechno, co měl. Bůh mu to poskytl.

Ovšem, dnes se říká: „Ach, my tomu nevěříme. Ne, to...“

196 Bůh se nikdy nemění. Je stejný. Jestliže se z toho Bohu tenkrát zvedal žaludek a bylo Mu to „ohavností“, když tak lidé jednali, tak je to i dnes ohavnost, když se dnešní lidé v tomto smyslu, pod rouškou

křesťanství, tak špatně chovají. „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.“ Ó, cítím se tak zbožně.

197 Všimněte si: „Přejdi“, On řekl: „Projdi skrze město a znamenaj znamením na čelích ty muže, kteří vzdychají a naříkají nad ohavnostmi, dějícími se v něm.“ A pak řekl: „Jakmile to uděláš“ a pustil tyto muže se smrtící zbraní a ti odešli a všechny mordovali.

198 Ale, historiku, jenom okamžik. Ježíš přišel v těle; Bůh se zjevil v těle. „Bůh byl v Kristu a tím smířil svět se Sebou.“ A když přišel v těle, chodil a učil. Říkali Mu „Belzebube,“ šarlatáne. Vysmívali se Mu, jeho narození a všemu ostatnímu; odmítali Jej, odháněli Ho.

199 Řekl: „Mluví-li někdo proti Synu člověka, bude mu to odpuštěno, ale mluví-li někdo proti Duchu svatému, nebude mu to nikdy odpuštěno, ani v tomto, ani v příštím světě.“

200 Svolal několik Židů. On nešel k pohanům. On šel k Židům. Byl poslán k Židům; to nebylo pohanské zřízení. V židovském věku hořel poslední svícen a On tam šel. A nebyl přijat mnoha lidmi, oni byli povoláni.

201 Přesně tak je to i dnes. Stejně jako tehdy mluvil Duch i dnes.

202 Věřili nadpřirozenému. Dívali se upřeně na svého Vůdce. Dívali se na Něho. Věděli, že byl Králem proroků. Věděli, kým vším byl. To, co říkal On, Bůh, to potvrzoval a říkal, že to byla pravda. Věděli, že měli pravdu. Věděli, komu věří a kráčeli kupředu s Ježíšem.

203 Pak Ho ukřižovali. On řekl: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“

204 Ale, když nadešel den Letnic, byla tam hromada bezvýznamných plačících lidí, kteří plakali a naříkali. „A když přišel den Letnic...“

205 Náhle přišel po cestě nějaký kněz s košer krabicí, s krabicí s přijímáním a řekl: „Dobrá, vyplázněte jazyk a já vypiju víno?!“ Takový nesmysl! Po cestě přišel protestantský kazatel a řekl: „Podejte mi pravici na znamení společenství a dodržujte šest měsíců abstinence.“ Kdepak nesmysl! „Pokropím vás. Pokřtím vás. Vezmu vás tímto způsobem a přijmu vás do církve a podám vám pravici na znamení společenství.“ Nesmysl!

206 „Když pak přišel den Letnic, náhle nastal zvuk z nebe, jako valícího se prudkého větru, a naplnil celý dům, kde seděli. Tehdy se

jim ukázaly jakoby rozdělené jazyky ohně a posadily se na každém z nich.“ Začali brebentit a žvanit a slintat se a plivat, a tak dále.

207 Říkáte: „Nikoliv!“ Dokážu vám to Biblií. Ano. „Chceš mě přesvědčit, že to tak dělali?“ To říká Bible.

208 Věděli jste, že Izaiáš to prorokoval? Dovolte, abych vám přečetl něco z Izaiáše, moment. Izaiáš, 28. kapitola a začneme 8. veršem:

Nebo všickni stolové plní jsou vývratků... [mluví se o tomto dni] ... a lejn, tak že žádného místa čistého není.

(Bratře, není-li to obraz Židů!)

Kohož by vyučoval umění? A komu by posloužil, aby vyrozuměl naučení? [A dnes večer mluvíme o Učení] ... zdali odstaveným od mléka, odtrženým od prsí?

Poněvadž měli naučení za naučením, naučení za naučením, správu za správou, správu za správou...

(tím způsobem přichází evangelium od Genesis až po Zjevení!)

A však jako by neznámou řečí a cizím jazykem mluvil lidu tomuto.

...totož jest odpočinutí, pokoj, o němž jsem řekl, že přijde. Ale nechtěli slyšeti a šli pryč, vrtě hlavou.

209 Zde to máte. To řekl On. To nebylo moje slovo; bylo to jeho Slovo. Zvolte si sami, můžete-li. Nikdy se to nemůže změnit. On řekl: „Naučení za naučením, zprávu za zprávou, trošku odtud, trošku od onud.“ Tak se musí vyvíjet celé evangelium.

210 Plné evangelium se musí začít zde a oni je kázali. A když to dělali, moc Ducha svatého přišla.

211 A tito Židé se Ježíšovi vysmívali, vždyť se smáli a říkali: „Ha ha ha! Tito muži jsou plní nového vína.“ Tím zpečetili svůj věčný osud. Říkali: „Jak to, že můžeme slyšet ve vlastním jazyce o těch divuplných skutcích, o kterých mluví? Vždyť tito muži jsou plní nového vína. Ha ha.“ Tropili si žerty a posmívali se.

212 A Petr, který byl takový malý svatý blázen, takový kazatel na krabici mýdla, postavil se na krabici od mýdla, vyskočil na ni a řekl: „Muži z Judska i všichni, kteří přebýváte v Jeruzalémě, toto ať je vám

známo a vyslechněte má slova: jistěže tito nejsou opilí, jak se domníváte. Vždyť je teprve třetí denní hodina! Ale toto je to, co bylo předpověděné ústy proroka Joele. Ale to je To.“ Ukázal opět na Bibli. Často jsem si říkal: „Když toto není to, tak si to ponechám, než přijde to správné, bude-li vůbec něco odlišného.“ V pořádku. Řekl: „Ale toto je to, co bylo předpověděné ústy proroka Joele: ‚A stane se v posledních dnech,‘ v posledních dvou tisících letech.“

213 První dvoutisíciletí: zničil svět vodou. Druhé dvoutisíciletí: přišel Kristus. Poslední dvoutisíciletí: „Vyleji z mého Ducha.“ Haleluja! Ne takto: „Budu vzdělávat několik kazatelů a vysílat několik kněží.“

214 „A vyleji ze svého Ducha z výsosti a vaši synové i vaše dcery budou prorokovat. Zajisté vyleji ze svého Ducha na své služebníky i na své služebnice a budou prorokovat. A ukážu zázraky nahoře na nebi a znamení dole na zemi.“ Tak to bylo. To byl počátek.

215 A tito Židé se veselili a posmívali a říkali: „Oni jsou opilí novým vínem.“ To zpečetilo jejich osud.

216 V roce 96 našeho letopočtu přišel Titus a Jeruzalém byl obležen vojsky. A víte, co se stalo? Ti Židé říkali: „Nyní se vrátíme do domu Páně.“

217 Ale ti, kteří byli varováni a naplnění Duchem svatým...

218 Jak řekl Josefus: „Tito lidé jsou svým způsobem kanibalové, jedí tělo toho Ježíše z Nazaretu.“ Řekl: „Schovali Jeho tělo a živí se jím.“ Že to jedli jako přijímání. Řekl tenkrát té skupině: „Vy kacíři.“

219 Věděli jste, že ti lidé byli tenkrát nazýváni „kacíři“? Víte to? Víte, co to je kacíř? Je to někdo, kdo je „šílený“. Ano. Podívejte se na svatého Pavla.

220 No, vy lidé, vy baptisté rádi říkáváte: „Svatý Pavel, ach, jemu věřím.“ Vy katolíci říkáváte: „Ach, svatý Pavel“ a líbáním přišel o dvě nebo tři nohy několika z těch soch tam v Římě. „Svatý Pavel! Ano!“

221 Uvědomme si, co řekl svatý Pavel, když stál před Agrippou. Řekl: „Tím způsobem, jemuž říkají kacířství,“ svaté bláznovství, „tím uctívám Boha,“ amen.

222 Rád bych mu podal ruku; řekl bych: „Věřím téže věci, Pavle! Haleluja! Ano, té stejné věci! Pavle, minulo tisíc devět set let. Přesto ještě věřím té stejné věci!“ Ještě máme Ducha svatého; tatáž znamení, tytéž zázraky, všechno je stejné; stále ještě se to děje, tentýž Duch

svatý ještě pečetí, až do (kdy?) dne vykoupení.

223 „To evangelium bude kázáno...“ Co? „Evangelium!“ Co je to evangelium? Není to „pouze Slovo“. Pavel řekl: „Evangelium k nám nepřichází pouhým Slovem, nýbrž mocí a projevem Ducha svatého.“

224 Pavel řekl: „Nepřišel jsem se vzděláním ze semináře a s velkými květnatými slovy, aby vaše spasení nebylo založeno na nabubřelých slovech a okouzlujících rtech anebo na chvalořeči či apoštolském vyznání či na něčem takovém. Nikdy jsem se k vám takto neobracel. Ale přišel jsem k vám vědouc pouze jednu věc, totiž moc zmrtvýchvstání Ježíše Krista a projev Ducha svatého.“ Haleluja! Ať nám Bůh dá více Pavlů s velkolepými mocnými údery, které vykládají to evan... bez nějakých žvástů ze semináře. Amen. Pečeť Boží! Amen.

225 Nuže, kolik nám zbývá ještě času? Hodně, že. Myslel jsem si to, v pořádku. Zítra je sobota, nikdo z vás nepracuje. Tak tedy, dobrá. Vzpomeňte si, jenom ještě několik minut.

226 Modlete se! Všimněte si, bratři, je to vážná chvíle. Je to chvíle, ve které bychom měli udělat inventuru. Nestojím zde, abych se choval jako šašek. Kdybych to dělal, šel bych k oltáři a činil pokání. Možná, že se několika z vás zdá, že se chovám jako šašek, ale to není můj úmysl. Někdy se chovám trochu pošetile; nemohu za to. Něco mě uchopí a přiměje chovat se tak, tedy, nemohu za to. Ale v mém srdci, bratře, věřím tomu celým srdcem. Přes dvacet let jsem to kázal kolem dokola světa z této kazatelny a Bůh to potvrzoval znameními a zázraky. Amen. „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.“ Ano.

227 Nuže, On řekl: „Přiměj tyto se zbraněmi jít kupředu.“ Odmítl přijmout to znamení. A On odešel pryč a Titus dobyl zdi Jeruzaléma a jeho lidé vtrhli do města; nechali je tam uvnitř hladovět, až si vařili děti a jedli je. Jedli kůru ze stromů a trávu ze země. A když se nakonec museli vzdát... Titus, když vešel do Jeruzaléma, úplně všechno v něm zničil. Zabíjel ženy, děti, nemluvnata, kněze, všechno ostatní a spalil město.

228 A Ježíš řekl: „Nastane čas, kdy nezůstane kámen na kameni.“

229 Někdo řekl: „Podívej se na naši velkou nádhernou katedrálu. Bratře, my jsme baptisté nebo metodisté nebo letniční, nebo kdokoliv.“

On však řekl: „Nezůstane kámen na kameni.“

230 To poukazuje na to, že „Bůh nebydlí v domech postavených rukama.“ Bůh přebývá v lidských srdcích. „Ale tělo jsi mi učinil.“ Duch

svatý nepřebývá v žádném domě. Přebývá v srdci. To je chrám. „Nevíte, že jste chrámy živého Boha?“ Amen. Postavíte-li chrám, založíte-li církev, pak se veškerá vaše víra upírá k vašemu chrámu, nebo vaší církvi, jako k dřevěné modle a přijmete znamení šelmy, aniž byste to poznali. To je pravda. Obcházíte kolem toho a trávíte všechen svůj čas, vy kazatelé, abyste podporovali vaši organizaci, a přesto právě takto jdete rovnou do pekla, zcela určitě.

231 Já vám říkám, bratři, je nejvyšší čas, aby se lidé probudili a kázali evangelium s mocí Ducha svatého, aby všude zvali metodisty, baptisty, presbyteriány, katolíky a všechny ke kříži Ježíše Krista.

232 Nuže, říkáte, starý ovčák nesl med a natřel jím kámen. Když ho nemocná ovce olízala, uzdravila se.

233 Bratře, mám toho zde dnes večer plnou tašku. A natřu tím Kámen, tedy Ježíše Krista a nemocné ovce to mohou olízt a uzdravit se. To je pravda. Bratři, poslouvejte, tím nebudu natírat žádnou církev. To nepatří k žádné církvi. To patří Kristu. Přesně to je pravda.

234 Formalisté! „Ach, ano, my věříme v Ježíše Krista.“ Vaše skutky dokazují, čemu věříte.

235 Ježíš řekl: „Tato znamení,“ b-u-d-o-u, „budou provázet ty, kteří věří, až do konce světa. A v Mém jménu budou vymítat ďábly a mluvit novými jazyky; kdyby vzali do rukou hada nebo vypili jedovatý nápoj, neublíží jim to. Budou-li vkládat na nemocné ruce, ti se uzdraví.“ To řekl Ježíš. To jsou poslední slova, která vyšla z jeho rtů. A potom byl vzat do nebe.

236 A když lidé vycházejí, věřící a kázící Božské uzdravování a moc Boží, svět je nazývá „blázný“. A Bible říká: „Jestliže nazývají Pána domu ‚Belzebubem‘, čím více budou nazývat Jeho učedníky?“

237 Jsou zavržení, již leží v *zemi*, přesně všichni zemřeli. Ale Josefus řekl: „Tito lidé, kteří... tito křesťané odešli z Jeruzaléma do Judska a unikli všemu tomuto hněvu.“ Nuže, to byli Židé, konec Židů.

238 Rychle, teď během těch příštích minut, dost rychle skončíme s pohany. Obrátme se ke Zjevení 7. kapitole, kde skončíme s pohanskou dobou. Dovíme se, zdali to byla pravda či ne. Tam ten prorok z Ezechiela 9 prorokoval konec onoho věku; nyní zde prorokuje Duch svatý konec tohoto věku. Poslouvejte pozorně, zatímco budu pečlivě číst.

Potom...

239 Tak tedy, Zjevení 7: „Potom jsem viděl čtyři anděly...“ To bylo, když v šesté kapitole vyjeli jezdci na koních a jak vyjížděli; plavý kůň a vrانý kůň a červený kůň, a tak dále, na kterých tito jezdci dlouho projížděli touto zemí.

...jsem uviděl čtyři anděly, kteří stáli ve čtyřech koutech země a drželi čtyři zemské větry, aby vítr nevál na zem ani na moře ani na žádný strom.

240 Nuže, pohledte, jaké vidění měl nejdříve. „Viděl jsem čtyři anděly, stojící na čtyřech úhlech,“ tedy na čtyřech místech kolem země byli andělé, držící čtyři větry. Andělé jsou „poslové“. Bible to tak říká. A větry jsou „vátky a sváry“. Držel čtyři větry, zde...?... Nuže, hleďte 2. verš.

Spatřil jsem také jiného anděla, který vystupoval od východu slunce a měl [p-e-č-e-ť, jinými slovy, skončené dílo] živého Boha. Ten zavolal mocným hlasem na ty čtyři anděly, jimž bylo dáno, aby škodili zemi a moři:

„Neškodte zemi ani moři ani stromům, dokud neoznačíme služebníky našeho Boha na jejich čelech!“

241 Hleďte, budu číst dále.

A slyšel jsem počet označených: sto čtyřicet čtyři tisíce jich bylo označeno ze všech pokolení synů Izraele.

242 „Z pokolení Juda dvanácte...“ a tak dále a „Benjamín“ a „Gád“ a „Ruben“ až do „Zabulona“, po dvanácti pokoleních až do konce 8. verše. A dvanáct krát dvanáct je co? Sto čtyřicet čtyři. „Sto čtyřicet a čtyři tisíce,“ všichni Židé. Tak tedy, pohleďte.

A hle, potom jsem spatřil veliký zástup, který by nikdo nemohl sečíst, ze všech národů a pokolení a lidí i jazyků...

243 Odkud se vzali? Zde jsme viděli, na konci, zapečetění Židů; a když bylo dáno andělům, aby vyšli a ničili, jak se to zde říká, spatřili je, jak se pozdrželi. Ale odkud se tito vzali, ti ze všech pokolení, jazyků a národů. Prostě se objevili na scéně.

...a lidí i jazyků, jak stojí před trůnem a před

**obličejem Beránka, oblečení do bílých rouch,
a v rukou měli palmové ratolesti.**

244 Ta nevěsta, pohanská nevěsta, byla zde zapečetěná. Hledte.

**A hlasitě volali: „Spasení náleží našemu Bohu
sedícímu na trůnu a Beránkovi!“**

**A všichni andělé stáli okolo trůnu, starců i těch
čtyř bytostí a padli před trůnem na tváře a klaněli
se Bohu se slovy:... [Poslouchejte, nezní-li to jako
shromáždění Ducha svatého!] „Amen! Chvála a sláva,
moudrost a díkůčinění, čest a moc i síla našemu
Bohu na věky věků! Amen.“**

245 To mi nezní jako nějaký rituální obřad bakaláře. Zní mi to jako
staromódní vylití Ducha svatého. Tito lidé už kdesi byli; věděli, co měli
dělat, když uviděli Beránka sedícího na Trůnu.

**Jeden z těch starců pak promluvil a řekl mi: „Kdo
jsou ti oblečení do bílých rouch a odkud přišli?“**

246 Dobrá, vy všichni víte, že tam byli Židé, ale odkud přišli tito, „ze
všech národů a pokolení i jazyků.“ Hledte.

**Řekl jsem mu: „Pane, ty víš.“ Ne, já prostě nevím.
I řekl mi:...**

247 To jsou ti, kteří měli Ono, tuším. Dobře.

**...To jsou ti, kteří přišli z velikého soužení [a byli
nazýváni „svatými blázny“, dobírali si je, byli
pronásledováni a posmíváni] ... přišli z velikého
soužení. Vyprali svá roucha a vybilili je v krvi
Beránka,**

[Hledte!]

...a proto jsou před Božím trůnem...

248 Kde se nachází manželka? Kde se nachází královna? To je
nevěsta, pohanská nevěsta.

...a slouží mu dnem i nocí v jeho chrámu;...

249 Moje žena mi slouží doma dnem i nocí. Vidíte? To je Ježíšova
nevěsta; to je pohanská nevěsta.

...Ten, který sedí na trůnu, bude přebývat mezi

nimi.

Nebudou již nikdy hladovět...

250 Haleluja! Pracovní doba skončila. Tedy, již jsme zmeškali leckteré jídlo, ale Tam už nikdy žádné jídlo nezmeškáme. Amen.

251 Já vím, že moje chudobná, malá stará maminka zde dnes večer sedí. Viděl jsem ji vstávat od stolu. Měli jsme kávu a trochu suchého chleba. Nalévala a dávala k tomu trochu cukru. Ale nestačilo to; děti plakaly a vstávaly a odcházely. Ale Tam to nikdy dělat nebudeme! Můj starý tatínek ležel v mé náruči tam na protější straně ulice a zemřel hladový.

252 Ale to se už nebude opakovat. Haleluja! Ne. Již žádný hlad.

Nebudou již nikdy hladovět ani žíznit a nebude je pálit slunce... protože je bude pást Beránek, který je uprostřed trůnu, a povede je k pramenům vod života. A Bůh setře z jejich očí každou slzu.

253 Možná budou muset trochu plakat a povykovat, až přijde Duch svatý. Ale Bůh setře všelikou slzu z vašich očí.

254 Hledte, viděl „čtyři anděly stojící na čtyřech úhlech země, držící čtyři větry zemské.“ Teď rychle. Můj čas již vypršel, ale chtěl bych vám ten bod vyložit, než skončíme. Podívejte se, viděl čtyři anděly. Viděli jste konec Židovské církve, tak jako je on viděl přicházet; když ta armáda přicházela s jejími hubíci zbraněmi.

255 Tak tedy pohledte. Jaké znamení přijala církev Ducha svatého jako znamení na čele? Bylo to duchovní znamení. Duch svatý je poznamenal znamením. Je to pravda? Nikdy nic netetoval na jejich čela. Nebo tetoval? Ne.

256 Oni nebyli odsouzeni nějakou protináboženskou zemí. Byli odsouzeni svými vlastními. Chápete, co chci říct? Pravá Církev živého Boha bude odsouzena Katolickou a Protestantskou, poněvadž ony se sjednotí. Již jsou spolu jako celek, jako matka a dcera.

257 Ale tito zde nebyli spolu s nimi. Pak, pohledte, co On udělal. Řekl: „Poznamenej je na čele znamením.“ Jaké to bylo znamení? Přečtu vám to, Skutky 2. „byli všichni jednomyslně spolu. A náhle nastal zvuk z nebe.“

Říkáte: „Ten anděl byl zvuk?“

258 Co to bylo, co se přihodilo Davidovi, když slyšel šum listí, morušového listí, té noci, když se prostě bál vyjít? „Slyšel zvuk z nebe jako valícího se prudkého větru,“ Bůh šel před nimi.

259 „A náhle se jim zjevil Duch svatý a moc.“ Šli ven a potom chodili po ulicích, poskakující a běžající, mluvící jazyky a koktající a křičící a chovající se, jak by byli opilí a každý se prostě těšil a chválil Pána Boha. Je to pravda?

260 Tak to Bůh dělá, když posílá dolů Svou moc se křtem Duchem svatým. A přišlo to přesně zde a poselství se rozešlo! Haleluja! A křičeli a povykovali a mluvili v jazycích a vyšli ven. A to bylo to znamení, které Bůh vložil na tyto lidi. Je to pravda? Bůh položil znamení, a to je ten druh znamení, které Bůh hodlá vložit na své lidi dnes. Tatáž pečeť Boží, která spočinula tehdy na nich křtem Duchem svatým, byla tou pečeti Boží.

261 Chci se tě na něco zeptat, církvi. Bible říká, že tehdy znamením Božím byl křest Duchem svatým. Ta pečeť na lidech, která je odlišovala od jiných, byl křest Duchem svatým. Je to pravda? Nový zákon v epištole k Efezským 4:30 říká, že Duch svatý je pečeť Boží pro lidi v posledních dnech, pro vaše věčné místo určení. Je to pravda? Tedy, Duch svatý měl pravdu.

262 Tedy, měli jsme věk metodistů, věk baptistů, měli jsme ospravedlnění a posvěcení. Měli jsme všechny tyto věci, jak přicházely.

263 A právě asi před čtyřiceti lety se poprvé učil křest Duchem svatým ve Spojených státech. Je to pravda? Asi před čtyřiceti lety, když lidé začali přijímat...

264 No, dříve to nazývali druhým, definitivním skutkem milosti, posvěcení. „Posvěcení“, opravdu, ano.

265 Nádoba musí být nejdříve uchopena, zvednuta. Je plná bláta. Je ospravedlněna, protože ji ten člověk zvedl.

266 Následující věc je, že musí být vyčištěna a vytřena. Slovo posvětit znamená, že je někdo „vyčištěn a odložen stranou pro službu.“ Ale když jsi „odložen pro službu,“ neznámá to, že jsi ve službě.

267 A pak Ježíš řekl: „Blahoslavení jste, když lačníte a žízníte po spravedlnosti, neboť budete nasyceni.“ Vidíte, Duch svatý sestoupil na tohoto posvěceného, pravého, věrného, posvěceného věřícího. A znamení a zázraky se začnou projevovat, jakmile je ta posvěcená nádoba v pořádku upravená a je naplněná Duchem svatým. Vidíte, co

myslím?

268 Nelze z té láhve vylít olej, ledaže v ní olej je, je jedno, jak čistá je ta láhev. Nelze vynést mluvení v jazycích a Božské uzdravení a moc Boží z někoho, kdo je prázdný a nic v sobě nemá. Duch svatý musel tehdy být přinesen.

269 Hledte, asi před čtyřiceti lety... Pojďme v mysli zpět. Podívejme se kolem... Dávejte pozor. Vystoupil velký vůdce, první světová válka; posun v dějinách světa, světová válka. Kde začala? V Německu. Co se stalo? Změna; dodnes nikdo neví, jak skončila. Nikdo neví. Čtete *knihu* konec světové války. Každý svazek toho jsem četl. Není ani jeden člověk... Věděli pouze, že se ozval povel: „Vzdejte se!“ Nikdo neví, kdo ten povel dal. Proč?

270 Ó, Bože! Stejně mi budete říkat „svatý blázen“, mohu se přece chovat, jak to cítím. Hledte! Jak jsem vděčný za to, že Duch svatý je zde na pódiu, aby to zjevil.

271 Všimněte si. Dávejte pozor. Oni vystoupili, každý muž přicházející na svět, moderní zbraně, aby všechno vyhubili ve světové válce. Ale z ničeho nic to přestalo. Zjevení 7. kapitola říká: „Viděl jsem čtyři anděly, sestupující dolů s hubíci zbraněmi. A bylo vidět Muže, vystupujícího od východu slunce, majícího pečeť živého Boha; řekl: „Zdržte tyto čtyři větry!““

272 „Zadržte to,“ proč? Protože Židé nejsou na správném místě. Sláva! Židé ještě nejsou na správném místě, jak to Bůh slíbil. Řekl jim, kde tam budou stát. Řekl: „Když uvidíte, že fíkovník vypučí větve; vězte, že ten čas je blízko. A když uvidíte, že se lidé vracejí do Palestiny, tak vězte, že čas je blízko. Toto pokolení nepomine, dokud všechny věci nebudou splněny.“ A bratři, v posledních sedmi letech židovská vlajka vlaje poprvé, po dvou tisících letech nad Jeruzalémem, ano, po dvou tisících pěti stech letech. Amen. Židé nebyli přesně tam, kde se to mohlo stát, ale On řekl: „Zadržte! Zadržte!“

273 Proč, proč „zadržte“? Hledte, bylo ještě několik pohanů mezi věkem Wesleye a letničním věkem, kteří museli vejít. Dříve, než vešli letniční do Laodicejského církevního věku, byly církvi předloženy „otevřené dveře“; otevřené dveře, aby: „Kdo chce, přišel a svobodně pil z Pramene vod života.“ Předloženy otevřené dveře. Ó, aj!

A On řekl: „Zadržte to!“ Proč?

274 Ježíš řekl: „Jeden muž vyšel a začal pracovat. Za hodinu vyšel

druhý muž a začal pracovat. A potom vyšel ještě jiný muž a začal pracovat. A konečně vyšel o jedenácté hodině další muž. A když přestali v jedenáct hodin pracovat, dostal každý z nich stejnou odměnu za jedenáct hodin.“ Podivili se a zeptali se proč? „Proč dostal ten poslední muž plat za jedenáct hodin jako ostatní?“

275 Přívrženci Martina Luthera, kteří pracovali a žili za Lutherovy doby, zemřeli v milosti!...?... jiní přiznávajíce se k metodismu, zemřeli ve Wesleyově době, zemřeli v milosti. My však žijeme v jiné době, nikoli tehdy. Zde! Maminka jezdila na vozíku taženém volm a my dnes jezdíme v modelu V-8 Ford s téměř tryskovým pohonem. To je pravda. Žijeme v naprosto jiném věku. Žijeme také v jiném zřízení. Žijeme v době obnovy moci Boží a právě nyní vidíme moc Boží, jak byla viděna na začátku. Žijeme v jiném věku. Neohlížejte se zpět k Wesleyovi, k metodistům a všem těm, baptistům a presbyteriánům. Hledte sem, k Ježíši Kristu, k počátku a dokonavateli víry Bible. Haleluja!

276 Nuže, podívejte se na Něj, řekl: „Zadržte to,“ dokud (co?) nevejdou lidé jedenácté hodiny, dokud se nekonala poslední výzva k pohanům. Matka tehdy pracovala tam; tatínek s jeho kamarády pracoval zde; babička před dávnými časy pracovala tam. To je náš věk, to je ta jedenáctá hodina. Ta světová válka skončila v jedenáctém měsíci roku, v jedenáctém dni měsíce, v jedenáct hodin dopoledne a v jedenácté minutě hodiny; a to proto, aby lidé jedenácté hodiny mohli vstoupit, (nač?) přijmout tentýž křest Duchem svatým, jak ho přijali tenkrát na začátku, aby se vrátila moc a zmrtvýchvstání Ježíše Krista s těmi stejnými znameními a zázraky.

277 Čím to je? Války se bojují tu i tam; bojuje se tu i tam; snaží se, aby... Konstruuji se atomové bomby a všechno možné, ale nedokáží to. Nedokáží to, pokud Židy nenavštíví křest Duchem svatým. Anděl řekl: „Zadržte to, dokud nezapečetíme služebníky,“ nikoli nevěstu. Pohané nikdy nebyli služebníky; jsme synové a dcery. Tito Židé jsou služebníky. Abraham byl služebníkem Božím. Haleluja! Nyní, právě my na konci tisícileté doby tisíciletí Židů. Bůh zatvrdil faraónovo srdce, aby je vyhnal do Palestiny.

Bůh zatvrdil Hitlerovo srdce, Mussoliniho srdce, Stalinovo srdce. Žene je násilím do Palestiny, oni nevědí, co činí, a přece nahrávají Bohu do rukou.

278 Těchto sto čtyřicet čtyři tisíc bude tamhle stát. A jednoho dne jeden Božský svatý pomazaný prorok Boží tam půjde se znameními

a zázraky. Tito Židé pak řeknou: „To je ono, co hledám.“ Ano. A Bůh pokřtí sto čtyřicet čtyři tisíc Židů.

279 A nastane vytržení; pohanský věk skončí. Atomová bomba vybuchne a svět vezme za své. A církev z pohanů bude vytržena, aby tam stála v přítomnosti Boží. „Kdo jsou tito, kteří přišli z velkého soužení? Umyli roucha svá v krvi Beránkově. Jsou před Bohem neposkrvnění.“ Amen.

280 Znamení šelmy, konfederace církví, katolicismus, všechno svázáno dohromady, půjdou do chaosu. Ten zbytek nevěsta Ducha svatého...

281 A tito lidé, kteří se dnes tomu mluvení v jazycích posmívají — a posmívají se Božskému uzdravování a posmívají se proroctvím a posmívají se projevům Ducha; jsou ovládnutí tímtež duchem, který ovládl tenkrát ty Židy, kteří se tenkrát rouhali Duchu svatému a zemřeli pod Božským soudem. Tyhle Spojené státy jsou spoutány pro Božské soudy pod mocí Ducha svatého. Odsuzovali a posmívali se a opovrhovali námi, nazývali nás „svatými blázny“ a vším možným. Ale ten čas již nastal, kdy Bůh vyleje svůj Božský soud. Amen.

282 Připravte se. (Prázdné místo na pásku - vyd.) ...?... Jediné bezpečné místo je dnes v Kristu Ježíši. Ať vás Bůh požehná. Jestliže nejste uvnitř, pak se tlačte, až se dostanete dovnitř. „Ty, kteří jsou v Kristu Ježíši, přivede Bůh s sebou při Jeho druhém příchodu.“

283 Bez pečeti Boží, kterou je křest Duchem svatým, je konfederace odpadlictví znamením šelmy. To je TAK PRAVÍ PÁN. Vidíte, nač myslím? Ale tito náboženští učitelé se snaží klást vinu na komunismus a přitom nepoznávají, že to působí uprostřed nich. Řekl: „Slepí vůdcové slepých.“ Řekl: „Budou mít oči, ale nebudou moci vidět.“ Řekl: „Vy a vaše tradice mluvíte učení lidská a činíte příkázání lidská, a tím příkázání Boží zbavujete moci.“

284 Posmíváte se katolíkům pro ustanovení jejich katechismu, a přesto stejně tak vaši muži chodívají na konference nebo něco takového, aby se rozhodli, zdali lze přijmout Božské uzdravování či křest Duchem svatým a takové věci. A pak to oni odsuzují a odmítají. A přesto se posmíváte katolíkům. Vždyť nemáte vůbec právo posmívat se katolíkovi. Protože, když ona byla „prostitutkou“, tak Bible říká, že vy jste „nevěstka“ a jste s ní ve společné konfederaci.

285 „Vyjdi z toho ven, lide Můj! Oddělte se,“ říká Bůh, „a Já vás přijmu k Sobě.“ To je pravda.

286 Ó, proč nemůže tato Branhamova modlitebna vyjít na náš pokyn? Chci vědět, zdali vy lidé zde věříte tomuto evangeliu. Vždyť bylo kázáno a vy jste je viděli, jak bylo potvrzeno znameními a zázraky. A všechno, co Pán řekl, se skutečně stalo. Tedy, copak je to s vámi, když slyším, že jsou mezi vámi pře, že je tu spor? Chci, abyste napsali, co je to s vámi, co máte na svých srdcích, a abyste to položili zítra večer na toto pódium.

287 Chci se dozvědět, proč tato církev nemůže být uchválena mocí Boží a křtem Duchem svatým se znameními a zázraky. Co se tu děje? Váš pastor tomu věří. I vy tomu věříte. Tedy, co je tu nesprávného? Něco je nesprávné. Zde by měl být maják světa. Mělo by to být místo, kde moc Boží a pláč a křik a hledání Boha se děje ve dne v noci. Proč to nemůžeme mít?

288 „Já budu, ale vy nebudete,“ řekl Ježíš. „Vy jste nechtěli. Přijďte a kupujte ode Mne.“

289 „Já vím, že říkáte,“ řekl, „že jste bohatí a nic nepotřebujete,“ když mluvil k církvím. Řekl: „Říkáte: ‚Jsem bohatý a nic nepotřebuji. Jsme větší organizace.‘ A vy nevíte, že jste bídní, chudí, ubozí, slepí a nazí a nevíte o tom.“ Je-li nějaký muž v této „bryndě“ a ví o tom, pomůže sám sobě. Ale když jste v takovém stavu „a nevíte o tom!“ A Kristus řekl, že církve těchto dnů budou v takovém stavu, aniž by o tom věděly.

290 Štípněte svou duchovní bytost, moji drazí, drazí bratři. Štípněte svou duši, jak se patří, modlitbou a říkejte: „Pane Ježíši, proveď mě. Ať udělám dnes večer, než půjdu spát, inventuru, abych se dozvěděl, co to se mnou je.“ Vyznával jsem to již dlouhá léta, a přesto nevidím ty věci, o kterých mluvil Ježíš, totiž, že On bude se mnou, spolu s těmito věcmi, to nevidím. Co se to děje, Pane Ježíši?

291 Budte upřímní, budte vážní. Pojdte sem a promluvte si s Ním tváří v tvář, jako bratr s bratrem. On ti to zjeví. On ti to poví. Roztrhni svou duši a vylej ji sem. Řekněte: „Pane Ježíši, i kdyby mě to stálo mou rodinu, i kdyby mě to stálo můj život, i kdyby mě to stálo mé zaměstnání, i kdyby mě to stálo mé členství, i kdyby mě to stálo mou vážnost v tomto městě, přece přijmu Tvou cestu s tou nepočtenou opovrženou skupinou našeho Pána.“

292 Nuže, vzpomeňte si, Ježíš řekl: „Těsná je brána a úzká je cesta a jen málokdo ji nalezne. Neboť široká je cesta, která vede do zahynutí.“ O jeden milion více v roce 54: „Široká je brána, která vede

do zahynutí a mnoho jí projde.“ To je pravda. „Ten, kdož by ztratil svůj život pro Mne, nalezne jej. Ten, kdož miluje otce, matku, sestru, bratra či cokoli, více než Mne, není hoden toho, být nazýván Mým. Položí svou ruku na pluh, začne směrem dopředu, ale obrátí se a podívá se zpět, není hoden toho času.“ Bratře!

293 Jednoho dne bude kázáno poslední kázání evangelia pomazané Duchem svatým. Jednoho dne vystřelí poslední puška. Jednoho dne bude zpívána poslední píseň. Jednoho dne bude modlena poslední modlitba. Jednoho dne se zavřou dveře této modlitebny naposled, Bible bude ležet zavřená na kazatelně a vy budete stát v přítomnosti Boží, abyste vydali počet z toho, co jste dnes večer slyšeli. Co potom? Co potom? Když se otevře velká Kniha, co potom? Když bude z dnešního večera otevřen záznam, co potom? Ach, jak to říká píseň:

Co potom?

Když se otevře velká Kniha, co potom?

*Když ti, kteří dnes Spasitele odmítají,
budou žádáni o vysvětlení, co potom?*

294 Vaše zaměstnání vám překáželo. Vaši rodiče vám překáželi. Váš chlapec vám překážel. Vaše dívka vám překážela. Vaše církve vám překážela.

Co potom? Co potom?

Když se otevře velká Kniha, co potom?

*Když ti, kteří tohoto večera odmítají Poselství,
budou žádáni o vysvětlení, co potom?*

295 Co budete proti tomu dělat? Již víte, co je znamení šelmy. Víte, co je pečeť Boží. Záleží na vás.

Ať vás Pán požehná, zatímco povstaneme.

296 Nebeský Otče, ať Tvé milosrdenství a požehnání spočine na těchto lidech. Ať působí tvůj Duch. A ať tvůj Duch svatý sestoupí na ten lid, ať jim dá, Pane, křest Duchem. Ať každý muž a každá žena, každý chlapec a každá dívka v této místnosti jsou dnes večer tak silně uchvázeni Duchem svatým, že si řeknou: „Bože, vezmi si všechno, co mám. Vezmi si mou celou bytost. Vzdám se sobectví. Vzdám se hrdosti. Vzdám se církve. Vzdám se všeho.“

297 Ne, že by museli vystoupit z jejich církve, Pane, ale museli by vyjít ven z toho stavu, ve kterém žijí. Ó, Bože, pošli metodisty zpátky k jejich církvi planoucí, aby kázali evangelium; pošli baptisty zpátky, pošli campbellity zpět, pošli katolíky zpátky. Pane Bože, vyšli někoho z této Branhamovy modlitebny, zpátky do této modlitebny, s mírným a pokorným duchem, aby vyšel a mluvil a miloval a snažil přivést lidi k jednomyslnosti, aby Duch svatý mohl vstoupit a tyto lidi použít. Pošli veliká znamení a zázraky. Pomaž každého věřícího. Odpusť každý hřích.

298 Ó, Bože, vidíme, jak se objevují znamení. Vidíme, jak na fíkovníku raší poupata. Víme, že ten čas je blízko. Vidíme, že ta bomba leží v rukou toho samého člověka, kterému jsi dal zničit svět.

299 Ó, Bože, jak můžeme déle odmítat? Jak můžeme? Když slyšíme, jak jasně a zřetelně se Tvé požehnané evangelium ozývá; když slyšíme, jak působí Duch svatý; když vidíme, jak nám Duch svatý dává znamení a zázraky a uzdravuje nemocné, otvírá oči slepým, vrací život mrtvým; jsou to velké zázraky a znamení; evangelium se káže negramotným, nevědomým lidem, a káže se v moci a v projevech Ducha svatého; znamení a zázraky provázejí církve. A ještě mnohem více!

300 Řekl jsi: „Kdybyste byli znali Mojžíše, znali byste Můj den.“ Haleluja! Tak je to i dnes, Pane. Vidí všechna možná znamení válek a trápení a všeho dalšího. Ať se obrátí k stránkám té milé staré Bible, aby se dozvěděli, kde je milník. Jsme u konce toho věku.

301 Ó, Bože, pošli Ducha svatého na tyto lidi. A když budou dnes večer odtud odcházet, ať Duch svatý odejde s nimi.

302 A zítra večer, Pane, když půjdeme dolů k tomuto velkému volání k oltáři, jak to hodláme udělat, pomodlíme se za to, aby oltáře byly úplně plné, aby modlitební místnosti byly plné.

303 A ať, Pane, pokřtíme zde lidi v neděli ráno a v neděli večer, a to podle Božího slova. A ať Duch svatý padá na tu vodu a učiní velká znamení a zázraky. Dej nám to Otče.

304 Požehnej našeho milého pastora. Požehnej členy. Požehnej příchozí v naší bráně. Ať se vrátíme dnes večer domů a přemýšlíme o těchto věcech v našem srdci; ať přijdeme opět zítra večer, jásající a přinášejíce s sebou snopy. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista. Amen.

305 Pán Ježíš Kristus ať požehná každého z vás. Podejte jeden

druhému ruce. Vraťte se sem zítra večer, doneste své prosby, cokoli si přejete, a položte je na kazatelnu. Ať vás Bůh vždy znovu pomaže a je s vámi! Amen. Bůh vám žehnej.

